

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 1 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedynczy kosztuje w mieście 5 centów, pocztą 7 centów. — Biuro Redakcji i Administracji ulica Wadowa Nr. 29. — Listy należy frankować. — Reklamowa otwiera wolać do Redakcji.

Przebieg z przesyłką pocztową wynosi rocznie 12 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W mieście rocznie 12 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej” otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prawnie od 1 stycznia do końca czerwca lub od 1 lipca do końca grudnia, ewentualnie zaś i niepełni do daty, płacili 75 ct. za dodatek. Przewodnik przedpłatowy całość kosztuje 2 zł.

Redakcyjne inseraty obliczają się po 7 centów literazowe po 8 ct. od miejsca jednego wiersza. Literaty przyznają w Austrii i Niemczech wszystkie agencje anonsów: we Francji w Paryżu w drukarni „Le Petit Journal” i w Red. Clément 4.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego c. i k. Apostolska Mość raczył najwyższym postanowieniem z d. 14 sierpnia b. r. nadać najlaskawiej wiceprezydentowi sądu krajowego we Lwowie, Karolowi Lidlowi, w uznaniu jego zawsze wiernej i znakomitej służby order żelaznej korony trzeciej klasy z uwolnieniem od taksy.

CZEŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, 21 sierpnia.

W dziesiątą rocznicę krwawej bitwy pod Mars-Latour cesarz Wilhelm, przyjmując gratulacje pułku dragonów, który w bitwie tej mężną wytrwałością niemało się przyczynił do zwycięstwa armii niemieckiej nad francuzką, wyraził nadzieję, że w razie potrzeby pułk ten spełni znowu powinność swoją z takim samym heroizmem. Ktoby myślał, że słowa te dadzą prasie europejskiej pochoch do zastanawiania się nad szansami nowej wojny francuzko-niemieckiej tak, jak gdyby ona wisiała już w powietrzu! Ktoby myślał, że słowa te tłumaczone będą w taki sam sposób, w jaki niegdyś tłumaczono zagadkowe wyrażenia cesarza Napoleona III, do czego był zawsze powód uzasadniony, bo Napoleon w ten sposób zwykł był zapowiadać Europie burzę wojenną. Tym, którzy w słowach cesarza Wilhelma widzą pogroźkę dla Francji, nawet horoskop wojenny, zadalibyśmy pytanie, jak zdaniem ich cesarz mógł inaczej odpowiedzieć w tym wypadku? Cóż

naturalniejszego da się pomyśleć, jak właśnie takie ozwanie się naczelnego wodza pod Mars Latour do tych, którzy byli bohaterami dnia. Miałżeż może powiedzieć cesarz Wilhelm, że skończyła się już karyera wojskowa w ogóle, że Niemcy rozbroją się? Jeżeli tego powiedzieć nie mógł, to przecież nie zwątpienie lub nieufność lecz wiarę w mężstwo musiał wyrazić żołnierzom z pod Mars-Latour.

Na usprawiedliwienie tych, którzy słowa cesarza Wilhelma tłumaczą w duchu wcale niepomyślnym dla pokoju europejskiego, da się jednak przytoczyć okoliczność wcale ważna. Gambetta, ten delfin trzeciej republiki, kokietował w Cherbourgu demonstracyjnie z armią i wyrażał nadzieję, że Francya sprostać może teraz wszelkim zadaniom wojennym. Jeżeli Gambetta, którego prezydenturę uważają powszechnie już tylko za kwestyę krótkiego czasu, w ten sposób przemawia do reprezentantów armii, to rzecz nabiera znaczenia. Po pierwsze bowiem Gambetta nie jest żołnierzem, więc mógł w inny sposób zbyć deputację wojskową, mógł wcale nie dotknąć kwestyi zdolności armii do prowadzenia wojny, a powtóre Gambetta ma za sobą przeszłość, z którą łączy się najściślej idea odwetu. Gambetta, rzecz można, jest ojcem tej idei. Rewindykacja Alzacji i Lotaryngii była tematem głośnego listu politycznego Gambetty w r. 1871, a nie można przecież powiedzieć, że w rok po dyktaturze swojej Gambetta był jeszcze tak młodzieńczym politykiem, żeby o wszystkich dawnych planach mógł dziś tak zapomnieć, jak się w dojrzałym wieku zapomina o ekstrawagancjach młodości. Można więc poniekąd usprawie-

dliwieć prasę, jeżeli nadawszy poprzednio mowie Gambetty charakter wojowniczy, szuka teraz w słowach cesarza Wilhelma odpowiedzi i przestrogi dla Francji.

W skutek sensacyjnie tłumaczonych, chociaż tak niewinnych w rzeczywistości słów cesarza Wilhelma, prasa niemiecka wraca jeszcze do mowy Gambetty i w tej drugiej krytyce dochodzi do konkluzji, że wskutek tej mowy kandydatura Gambetty na prezydenturę nabrała teraz w oczach świata charakteru wojowniczego. Jeden dziennik berliński, wcale poważny, dodaje z tego powodu, że byłaby to ze strony Gambetty wielka niedorzeczność (*grosse Thorheit*), bo naród francuski nie pragnie wojny i mimo wielkiego uwielbienia dla Gambetty nie zechce nic słyszeć o jego kandydaturze, jeżeli ona ma być wróżbą wojny. Tak mówi dziennik berliński, który pragnąc pokoju, szuka dlań wszędzie dobrych wróżb. Kto wie jednak, czy tak się rzecz ma rzeczywiście. Do wątpliwości tej mamy tylko jedną podstawę, która wydawać się może niedostateczną, ale w każdym razie godną jest zastanowienia. Dotąd Gambetta umiał doskonale odgadywać prąd panujący w opinii publicznej, i temu jasnemu pogładowi oraz zastosowaniu się do panujących prądów zawdzięcza w głównej części wielką karierę swoją. W r. 1870 był za wojną do upadłego, kiedy zrozpaczone pogromem społeczeństwo nie mogło się z klęskami pogodzić a wkrótce potem już zajął stanowisko gorące zwolennika pokoju i parafrazował słowa Napoleona: republika to pokój, bo widział, że społeczeństwo pragnie pokoju. Czy Gambetta dziś odgaduje nowy zwrot w opinii

społeczeństwa francuskiego, czy dopiero chce go wywołać? W każdym razie wpada to w oko, że zanadto zajmuje się sprawami wojskowymi i zanadto kokietuje z armią.

Sprawy krajowe.

(Podatki bezpośrednie w Galicyi).

I.

W ostatnim zeszycie *Wiadomości statystycznych*, wydawanych przez Wydział krajowy, znajduje się rozprawa dr. J. Kleczyńskiego o podatkach bezpośrednich w Galicyi rozpisanych na lata 1879 i 1880. Dla zrozumienia rzeczy zaznaczamy, że podatki gruntowy, domowy i zarobkowy są podane w cyfrach, przypisanych na każdy rok, a podatek dochodowy według kwoty przypisanej na rok poprzedni; podatek każdy liczony jest ze wszelkimi dodatkami zwyczajnymi i nadzwyczajnymi.

Bezwzględna cyfra podatków bezpośrednich wykazuje we Lwowie 1,757.000 w r. 1879 a 1,877.000 złr. w r. 1880. Ostatnia kwota nie jest zupełnie pewna, gdyż podatek dochodowy dla kolei czerniowieckiej został wprowadzony według wymiaru z r. 1878, a zatem tylko w przybliżeniu. Cyfra podatków w Krakowie wynosiła 450.000 i 462.000 złr. Zresztą w wymiarze podatków małe zachodzą różnice w obu latach. Cyfra absolutna podatków wyżej 200.000 złr. w r. 1879 trafiła się w dwóch powiatach: Jarosław i Tarnopol; w r. 1880 do tego przybyły jeszcze Brody. W skutek tego w r. 1880 było 7, a w r. 1879 8 powiatów, w których podatek obliczono pomiędzy 150 a 200 tysiącami złr. a mianowicie w powiatach: Biłża, Drohobycz, Lwów, Przemyśl, Rzeszów, Tarnów, Złoczów, a w r. 1879 również Brody. W 32 powiatach suma podatków bezpośrednich wynosi od 100.000 do 150.000 złr., a w dalszych 32 powiatach poniżej 100.000 złr. Najniższe kwoty podatkowe przypadają na powiaty: Bohorodeczany (48.000) Grybów (52.000 i 50.000), Nadwórna (54.000 i 55.000),

WYSTAWA SZTUK PIĘKNYCH.

III.

Gramatyka, którego znakomity obraz *Uczony* pamiętamy z jednej z wystaw warszawskich, tego roku wystawił *Wiejśką dziewczynę*, obraz i dwie wykonane i bardzo wierny. Kto zna typ naszych wieśniaczek ni-których okolic, potrafi to ocenić. Płócienko gorsetu, sznury koralu i bursztynu, chustka zawiązana na głowie, wszystko to znakomicie malowane — pomysł obrazu pełen prostoty a przecież wymowny; smutny, bezwiednie przybity wyraz twarzy wieśniaczki, pełen cichej rezygnacji, przemawia do duszy.

Kozakiewicz obraz *Widowisko wiejskie* — trochę nas zawiódł. Mając w pamięci piękny jego obraz, scenę z r. 1863 w refektarzu klasztornym, spodziewaliśmy się większego postępu. Wprawdzie wszystkie postaci są doskonale, perspektywa niechybiona, piesek na froncie bardzo zajmujący, jak rozmawia z kotką wychylająca się z okna karczmy, jak Julja do Romea — ale ostatecznie jest to raczej ładny figiel, a nie dzieło wyższej aspiracji, a przecież malarz ten już nam dowiódł, że umie wnieść się do wyższej skali.

Do pokrewnych rodzajowych obrazków zaliczamy Streita *Piastunkę* nad spiczem dzieckiem. Na ławce pod oknem spokojny i przejęty ważnością misji, waruje wyżeł, pomimo że go tam na dworze pomiędzy drzewami coś bardzo żywo zajęło. Z ludowych scen ma rzetelną wartość obraz Witkiewicza: *Jarmark na konie*. Malarz przejął trochę manierę Chełmońskiego, ale umiał nadać grupom dużo życia, doskonale oddał gołoleń, a szczególnie rysunek odznacza się wiernością. *Wesele huculów* Jaroszyńskiego ciekawe jest pod względem etnograficznym

jako wystawa kostiumów huculskich i koników; niektóre postacie, jak np. małżonków lub grajka, ładne są i pełne życia, ale cała kompozycja obrazu wadliwa, za dużo tam figur, a zanadto jednostajnie ułożone są w sznur; pejzaż niewdzięczny, brak mu przestrzeni i powietrza.

Obraz pani Wisłockiej *Ali Naghi*, głowa Turka czy Araba, odznacza się pewną rzeczywistością, zwłaszcza jeżeli zważymy, że wyszedł z pod pędla kobiety. Za mało jednak plastyczności w malowaniu, a ciało nie ma żadnej okrągłości. Kto lubi kwiaty na obrazie, z przyjemnością może się przyjrzeć różom, alpejskim fiołkom i bratkom pani Rajskiej. Bardzo lekko i zgrabnie są malowane.

Widoki słabo są reprezentowane tego roku, ze wszystkich, niezawodnie najpiękniejszy jest ów las niewiadomego malarza, opatrzone w katalogu znakiem zapytania i nazwiskiem Brandta, chyba ojca malarza, bo to widocznie obraz starszy. Widok Webera, malarza szkoły Monachijskiej, jest bez zarzutu; woda, dęby, niebo — wszystko starannie malowane, ale tylko starannie; nie jest to natura uchwycona, że tak powiemy, żywym, podśluchana ani tajemnicza, ani piękna, ani przemawiająca do duszy. Oprócz niezłych widoczków Grabińskiego, w których trudno nam zasmakować, znajdujemy dwa ładne pejzaże Sidorowicza, osobliwie ten jeden, przedstawiający dziewczynę w chwili, gdy wchodzi do rzeki. Tło tej prostej sceny, łąka, drzewa, zarośla, składają się na wdzięczną całość; dużo tam światła i powietrza. Najwięcej jednak podobały nam się widoki kampanii rzymskiej Cieszkowskiego i mały tyrolski widoczek Swieszewskiego, bo mają największą zaletę pejzażów, mówią językiem natury i dają charakterystyczny koloryt okolicy przedstawionej. Pejzaż nie może, nie powinien nas zostawić obojętnym, a skoro

nie przenosi nas w rzeczywistość natury, już jest chybiony.

Obrazy, akwarele, rysunki Gryglewskiego stanowią osobną małą wystawę. Jest pomiędzy niemi kilka prawdziwych arcydzieł, jak np. widok kościoła Panny Maryi i dawnych Sukien nie w Krakowie. W uchwyceniu perspektywy nikt ze współczesnych z pewnością nie prześcignął tego mistrza w oddawaniu linii architektonicznych, a w tym obrazie odkrywamy nową zaletę malarza, t. j. tło przestronne, pełne powietrza, na którym się rysują gmachy. Rysunki po większej części przedstawiają wnętrza sal pałacowych. Jest nadto kilka akwarelek, które polecamy miłośnikom Gryglewskiego, bo są bardzo oryginalne, osobliwie te z nich, które przedstawiają wnętrza Wieliczki w chwili powodzi. Dane, któremi rozporządzał malarz, nie mogły być prościejsze; kilka liuji, mało światła. Prócz połamanych belek, ciemnego korytarzyka, wody napływającej do wnętrza murów, nie ma na tych obrazach, a jednak trudno oddać groźnię wrażenie jakiejś ślepej, straszliwej, niszczącej siły. Linie wewnętrzne korytarzyka doskonale oddane, a woda prawdziwie po mistrzowsku malowana, uchwycona w chwili, gdy wzbiera, rośnie, napływa... za chwilę pójdzie wyżej, a sroży się, niepokoi, wzdyma, faluje...

Dział akwarel, mimo że niewiele liży obrazów, jest rzeczywiście najbogatszy. Akwarele Kossaka są prawdziwą perłą wystawy. W czterech akwarelach przedstawiających Czarnieckiego, Sobieskiego, Kościuszkę i księcia Józefa, które niesety rozpowszechniły się w olejnych drukach tak, że nam odjęły się pierwszego wrażenia, Kossak wznosił się do wysokości historycznego malarza. Rasa konia, poza jeźdźca, tło obrazu, wszystko jest w ścisłym związku z sobą i z charakterem historycznym postaci. W kompozycji obrazu ks. Józefa jest pewna manierowana elegancja, poza bohaterska i salonowa zara-

zem, cechująca „polskiego Aleybiadesa”. Najwspanialszy jest może obraz Stefana Czarnieckiego. Całość i szczegóły są przepyszne; bohater siedzi na koniu lekko a silnie; na czele huculów, które widać w oddaleniu, z odkrytą a podniesioną głową, niepomny niebezpieczeństw, pogardzający przeciwnością, kierując konia nad brzeg rzeki, w którą się wrzuci niebawem. Koń się zaniepokoił; ten ruch nogi, jakby w przecuciu niebezpieczeństwa, jest jednym z najprostszych a najsilniejszych efektów, jakie Kossak osiągnął. Ten instykt i twoga konia, a nieustraszone mężstwo człowieka wywołują siłę wrażenie. Kształty koni na wszystkich obrazach są bez błędu i zarzutu, co już jest zbytkiem dodawać, gdy mowa o Kossaku.

Tępa, prócz kilku portretów, wystawił tym razem prawdziwą nowość, bo nie przypominamy sobie, aby kiedy malował grupy i pejzaże. *Spoczynek Arabów* nad brzegiem morza Śródziemnego odznacza się wielu zaletami, pięknym kolorytem nieba i morza, głębokim spokojem rozlajum w całym obrazie. Wielka panuje harmonia między skwarem niebem, lśniąca powierzchnią morza a temi zamysłonemi postaciami, których twarze nawet nie widzimy, a mimo to niemal odgadujemy ich wyraz.

Trudno nie wspomnieć jeszcze o dwóch akwarelach Rybkowskiego, wykonanych bardzo wdzięcznie i z tą samą prostotą, którą już zauważaliśmy w jego *Dumce Ukrainkiej*. Tu nawet rysunek jest dokładniejszy; postacie wieśniacze i konie uderzają żywą charakterystyką. Prawdziwym *curiosum* w oddziale rysunkowym jest ogromny rysunek Audriollego, przedstawiający wręczenie darów Kraszewskiemu w czasie uroczystości krakowskich. Szkoda, że rysunek doznał w drodze uszkodzenia, tak że frontowa grupa nieco zamazana. Karton ten bardzo wielkich rozmiarów ma dużo zalet, a ciekawy jest uderzającym podobieństwem niektórych postaci

Staremiasto (55.000), Turka (58.000), Kossów (60.000).

W stosunku do ludności najniższe kwoty nie dochodzące nawet 1 zlr. na głowę spotykamy w powiatach: Bohorodczany, Kossów, Pilzno; najwyższe przenoszące 2 zlr. na głowę w powiatach: Bóbrka, Brzeżany, Gródek, Jarosław, Kraków, Podhajce, Przemysł, Tarnopol i Trembowla, a w roku 1879 także Drohobycz. Najniższa cyfra podatku 93 centów na głowę (według spisu 1869 r.) przypada w powiecie pilzneńskim, a w r. 1879 także w bohorodczanskim; najwyższa cyfra 243 centów przypada na powiat tarnopolski. a w r. 1880 także na przemyski.

Różnica najniższej i najwyższej cyfry względnej czyni 150 ct., co podzielone na 5 równych części daje kategorie po 30 ct., a ostatnią 31 ct. Pomiedzy rokiem 1879 i 1880 nie zachodzi żadna prawie różnica, wszystkie prawie bez wyjątku powiaty należą do tych samych kategorii w obu latach, z tą tylko różnicą, że w roku 1880 w powiatach, które w roku 1879 należały do wyższych kategorii, podwyższony został podatek, a w powiatach, które w roku 1879 należały do niższych, obniżony.

W ten sposób do pierwszej kategorii od 93 do 122 ct. na głowę ludności przypadnie na rok 1880 powiatów 18, jako to: Pilzno, Bohorodczany, Kossów, Nadwórna, Kałusz, Limanowa, Myślenice; i dalej Dolina, Turka, Nowy-Targ, Tlumacz, Lisko, Żywiec, Nisko, Zaleszczyki, Tarnobrzeg, Krosno, Kolbuszowa. Do drugiej kategorii od 123 do 152 ct. należy znowu powiatów 18 a mianowicie: Grybów, Nowy-Sącz, Czortków, Brzozów, Staremiasto, Kołomyja; i dalej Sniatyn, Wieliczka, Łańcut, Dobromil, Sanok, Wadowice, Dąbrowa, Cieszanów, Husiatyn, Rawa, Stryj, Mielec. Do trzeciej kategorii od 153 do 182 centów na głowę należą powiatów 19, to jest: Bochnia, Jasło, Gorlice, Zydaczów, Brzesko, Rudki; i dalej Skafat, Rohatyn, Mościska, Chyrowa, Buczacz, Horodenka, Brody, Rzeszów, Kamionka, Żółkiew, Ropczyce, Przemysły, Zbaraz. Do czwartej kategorii od 183 do 212 ct. na głowę należą powiatów 15 a mianowicie: Sambor, Borszczów, Złoczów, Sokal, Jaworów, Lwów, Biała, Stanisławów, Tarnów; oraz Drohobycz, Bóbrka, Podhajce, Trembowla, Gródek i Kraków. Wreszcie do piątej kategorii od 213 do 243 centów na głowę ludności przypadają cztery powiaty: Brzeżany, Jarosław, Tarnopol, Przemysł.

Podając wykaz powyższy nie będziemy z niego wyciągać żadnych wniosków, albowiem zmiany terytorjalne powiatów przeprowadzone głównie w ciągu r. 1878 spowodowały znaczną nieprawidłowość w cyfrach względnych; im to przypisać należy, że na głowę ludności w powiecie pilzneńskim wypada najniższa kwota 93 ct. Inne cyfry przedstawiają niezawodnie niedokładności; mimo to podajemy obliczenie, gdyż ogólny charakter okoliczności pozostanie przeważnie zgodny z rzeczywistością.

Podatek gruntowy w obu latach wyznaczony został w równej wysokości, oprócz kilku drobnych zmian, nie robiących żadnej różnicy, na 4,613.000 zł. Podatek gruntowy

przynosi w 4 powiatach wyżej 100.000 zł., w 5 wyżej 90, w 6 wyżej 80, w 14 powiatach wyżej 70, w 8 wyżej 60, w 9 wyżej 50, w 17 wyżej 40, w 7 wyżej 30 i wreszcie w 4 powiatach wyżej 20 tysięcy zł. Podatek gruntowy w 30 powiatach stanowiło przeszło 60 proc. ogółu podatków bezpośrednich, w 25 powiatach czyni jeszcze przeszło połowę podatków, w 10 powiatach stanowiło przeszło 40 proc. ogółu podatków i wreszcie w 9 powiatach czyni wyżej 30 proc. Najniższe kwoty podatku gruntowego wypadają na powiaty bądź to przemysłowe jak: Biała, Chyrowa, Drohobycz, lub też posiadające większe miasta i opłacające z tego powodu wyższe podatki domowe i zarobkowe jak: Stanisławów, Stryj, Tarnów, Przemysł, Tarnopol; bądź wreszcie powiaty górskie, gdzie ziemia mała ma wartość, a ludność uzupełnia sobie nabywanie środków do życia w inny sposób n. p. w powiatach: Kossów, Nadwórna, Dolina.

Podatek domowo-klasowy podniósł się z sumy 1,702.000 zł. w roku 1879 na sumę 1,721.000 zł. w roku następującym. Czyni on w jednym tylko powiecie wyżej 40.000 zł., a w 10 jeszcze wyżej 30.000 zł.; w 36 zaś powiatach czyni wyżej 20.000, a w 27 wyżej 10.000 zł. Pod względem kwot procentowych spotykamy wyżej 30 proc. tylko w powiatach górskich: Kossów, Nadwórna, Nowy Targ; wyżej 20 proc. spotykamy w 44 powiatach, a w 27 powiatach wyżej 10 proc. Poniżej tego nigdzie nie spada.

Podatek domowo-klasowy przynosi prawie taką samą kwotę dochodu co poprzedni, bo 1,624.000 zł., z tego jednak tylko pół miliona rozkłada się na powiaty, a resztę dostarczają miasta Lwów i Kraków. W 14 tylko powiatach podatek domowo-klasowy przechodzi 10.000 zł., a są to wszystkie powiaty posiadające znaczniejsze miasta, jak Tarnopol, Brody, Przemysł, Stanisławów, Tarnów, gdzie ten podatek przynosi przeszło 30.000 zł. dochodu. Wyżej 5.000 zł. czyni ten podatek w 9 powiatach, a niżej 1.000 zł. tylko w 3 powiatach, zatem w 48 powiatach przynosi od 1.000 do 5.000 zł. Z kwot procentowych największe przypadają na te powiaty, gdzie i absolutne cyfry są najwyższe, chociaż porządek następstwa będzie nie zawsze ten sam. Cyfry procentowe spadają nieraz niżej 2 proc., jak w powiatach: Bóbrka, Borszczów, Brzesko, Brzozów, Cieszanów, Horodenka, Kamionka, Kolbuszowa, Limanowa, Lisko, Nisko, Podhajce, Przemysły, Rawa, Rohatyn, Rudki, Trembowla; razem w 17 powiatach, a nadto w Turce nawet niżej 1 proc.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Kwestya naddunajska.)

W sprawie komisji państw naddunajskich pisze bukareszteński korespondent *Pol. Corr.* pod dniem 16go sierpnia: Komisya państw naddunajskich, złożona z konsulów tychże państw w Galaczu, w której stosow-

nie do postanowienia traktatu berlińskiego zasiada także reprezentant rumuński, wybrała z swego łona komitet złożony z trzech członków, który ma wygotować projekt (*avant projet*) regulaminu żeglugi i polceji rzecznej na przestrzeni od Galaczu do Żelaznej Bramy w myśl 55 artykułu traktatu berlińskiego. Ze strony austriackiej zaproponowano, aby w mającej się utworzyć stosownie do traktatu berlińskiego podkomisy państw naddunajskich zasiadały także Bułgaria i Serbia i miały prawo zabierania głosu; przewodnictwo zaś zareklamowano dla Austrii. Przeciw tej propozycji, o ile się ona odnosiła do Bułgarii, zaprotestowała Turcja, domagając się, aby jej wolno było w imieniu tego kraju lennego ze swojej strony wysłać delegata. Mocarstwa nie powzięły jeszcze uchwały co do tego żądania Turcyi. Tymczasowo, stosownie do powziętej przez komisję uchwały, przesłano rządowi serbskiemu i bułgarskiemu projekt wygotowany przez komitet i zawiadomiono je, że projekt ten wziętym będzie obrady, skoro tylko komisya zbierze się na nowo w pierwszych dniach listopada. Równocześnie zaproszono obydwa rządy, aby wysłały po jednym delegowanym do podkomisy. Reprezentanci Rosyi i Anglii a w części także delegowany rumuński nie sprzeciwiali się podkomisy, gdyż było to przewidziane traktatem berlińskim, jednakże Austrii odmawiano prawa zasiadania w tej podkomisy pod pozorem, jakoby nie była państwem naddunajskim. Reprezentanci rosyjski i angielski w komisji tłumaczyli odnośnie punkt traktatu berlińskiego w ten sposób, że działalność tej subkomisy ma się rozciągać na przestrzeń od Galaczu aż do Żelaznej Bramy a w żadnym razie „włącznie” z Żelazną Bramą; sprzeciano się także o to, gdzie się właściwie zaczyna Żelazna Brama. Jasne i zupełnie zrozumiałe brzmienie odnośnego punktu traktatu berlińskiego, niemniej i znany całemu światu fakt, iż Austriya już od kilkunastu lat nie szczydziła największych kosztów celem usunięcia przeszkód dla żeglugi na wspomnianem miejscu, nie wystarczały na to, aby austriackiemu członkowi komisji zjednać posłuch. Ponieważ nadto osobiste stosunki pomiędzy pojedynczymi członkami komisji były bardzo napięte, więc nie można było przyjąć do żadnej stanowczej uchwały. Przytem pokazało się, że oprócz austriackiego reprezentanta wszyscy inni członkowie komisji nie posiadali dostatecznych instrukcji, ząd też poszło, że niejeden z nich, którego wiadomości fachowe pozostawiały wiele do życzenia, kierował się według własnego instynktu i powodował się tylko osobistemu uczuciu. Co się tyczy przewodnictwa w tej subkomisy, to delegowani francuski i włoski bardzo chętnie zgodzili się na oddanie przewodnictwa Austro-Węgrom. Należy się spodziewać, że Rosya i Anglia również się na to zgodzą. Rozumie się przecież, że ani Rumunia, ani Serbia, ani Bułgaria nie mogą przewodniczyć; jedynie Austriya, która około żeglugi na Dunaju największe położyła zasługi, ma do tego prawo. Co się tyczy niedostatecznych instrukcji pojedynczych członków komisji, to należy sobie tę okoliczność tłumaczyć tem, że mocarstwa wogóle nie bardzo interesowały się tą sprawą. Obecnie jednak można się spodziewać, że wszyscy delegowani przybędą na przyszłą sesję z dokładnymi instrukcjami.

(Socyalisci niemieccy.)

Dziennik *Reichsbote*, zwykle dobrze zawiadomiony o tem co się dzieje w kołach socjalno-demokratycznych, umieścił w tych dniach artykuł o „rozdwojeniu” w obozie socjalno-demokratycznym, i starał się wykazać, że stronnictwo noszące tę nazwę, bardzo szybko i krokiem zbliża się do rozwiązania, ponieważ podzieliło się już na pięć niezgodnych z sobą grup, a mianowicie na grupy Bebela i Liebknechta, Hasselmanna, Mosta, Bränera (prawowiernych Lassalczyków), oraz Körnera i Tinna, świeżo w Hamburgu powstała. Z powodu tych rozdziałów *Germania* podaje następujące pismo o obecnym ruchu socjalno-demokratycznym, zaczerpnięte, o ile się zdaje, z dobrze poinformowanego źródła. Przedewszystkiem co się tyczy grupy Körnera i Tinna, to organ jej *Deutsche Warte*, przetrwał tylko cztery numery, a następnie upadł dla braku abonentów. Za to *Hamburger Zeitung*, organ kierunku Bebela i Liebknechta liczy około 16 tysięcy prenumeratorów. Prywatne wiadomości z Hamburga zapewniają nadto, że grupa Körnera i Tinna oprócz dwóch przywódców posiada może tylko jednego stronnika, a przynajmniej nie wielu więcej. Bränera „ogólne niemieckie stowarzyszenie robotników” już od lat kilku ma zaledwie 300 członków. Organ tej grupy wychodzący co dwa tygodnie w 400 egzemplarzach, odznaczał się dotychczas jedynie omyłkami drukarskimi i nie okazuje ani śladu owego ducha Lassalla, chociaż ta grupa właśnie mieni się jego najwierniejszą zachowawczynią. Most nie różni się od przywódców innych grup pod względem zasad tylko pod względem metody agi-

towania. Ciępiął on już w Berlinie na manię wielkości i inne *idées fixes*, a jego wojowniczym odezwoz z Londynu, gdzie jest zupełnie bezpieczny, nie można przypisywać wielkiego znaczenia. Londyńskie komunistyczne stowarzyszenie kształcenia robotników, które umozebniło Mostowi wydawanie tygodnika wysyłanego pod zmienianymi ciągle tytułami na kontynent, nie zupełnie zgadza się z jego zapatrywaniami. Sekcje niemieckie wyrażały się o nim nieraz potępiająco, tylko sekcyje anarchistyczne słowiańskie i romańskie uwielbiają go. Nakład podlegających pism Mosta nie można dokładnie oznaczyć, sam on raz wspomniął, że wynosi 5.000 egzemplarzy, z których bardzo mała część zaledwie może się dostawać do Niemiec. Pozostaje zatem tylko Hasselmann i jego stronnicy. Bezbarwna *Deutsche Ztg.* wydawana przez niego, nie ukazała się wcale od czasu jego wyjazdu. Nakład jej wynosił 1.500 egzemplarzy, z których największą część szła do Barmen i do Elberfeldu, reszta do Hamburga i Altony, oraz do Berlina. Od czasu urzędowego wykluczenia Hasselmann z stronnictwa, partya jego zmniejszała się coraz bardziej. Nowe przedsiębiorstwa wydawnicze nie osiągały publiczności a drukarnia żądała zapłaty. Było to podobno jednym z głównych powodów wyjazdu mistrza tego socjalistycznego odcienia. „Takie to są, kończy *Germania*, owe pięć grup, na które stronnictwo socjalistyczne niemieckie ma się rozpaść, dążąc olbrzymimi krokami do rozkładu. Przedstawieniem tego stronnictwa w takim świetle, wróceniem mu blaskiego upadku można tylko wzmocnić indyferentyzm publiczności na socjalne reformy i bez tego już zbyt wielki. Jest jednak dosyć wskazówek dowodzących, że obóz socjalno-demokratyczny, pomimo prawa przeciw socyalistom, jest jeszcze ni-tknięty a jeżeli obojętność czy nieudolność na polu reform socjalnych trwać będzie dalej jak dotychczas, to przy najbliższych wyborach do parlamentu wypaść mogą wcale niespodziewane rezultaty.”

(Albańskie stronnictwa.)

Z Tusi pisze 7 b. m. korespondent wiedeński *Tajblatt*: „Gdy Hussein Husni basza pozyskał chrześcijańskich Albańczyków dla ligi albańskiej, zdawało im się, że wkrótce nadana im zostanie autonomia. Ale ażeby te marzenia mogły przybrać postać rzeczywistości, potrzeba było chrześcijańskiemu, czyli raczej katolickiemu żywiłowi nierównie lepszych reprezentantów, niż bogaci kupecy miejscy, którzy działając w ciemnym kołku swoich własnych interesów, stracili zupełnie pogląd na sprawy ważniejsze, tudzież lepszych ordowuików, niż obecni naczelnicy. Prenk Bib Doda, a którego na początku ruchu skierowały się oczy wszystkich, który jako głowa najstarszego katolickiego rodu szlacheckiego i jako naczelnik bardzo licznego szczebu zdawał się być powołanym do działania w duchu autonomistów, zawiódł oczekiwania. Do odegrania roli objętej zabrakło mu pieniędzy, broni i niestety energii. Gdyby posiadał bodaj trochę energii, byłby niezawodnie nie omieszkał po poprzednim porozumieniu się z właścicielami żywiłami opanować cytadelę i *serail* w Skodrze w nocy po wkroczeniu 300 Mirydytów i tym sposobem byłby niezawodnie stał się panem sytuacji, poczem byłby mógł postarać się o pieniądze i broń. Zresztą być może, że Prenk Bib Doda w powzięciu i wykonaniu śmiałych postanowień jest krępowany rozdwojeniem katolickiego stronnictwa czyu. Są bowiem następujące stronnictwa: autonomiczne, które nie chce nic słyszeć o obcej interwencji, a dalej trzy frakcyje, które życzą sobie obcej interwencji; jedna z tych frakcyj życzy sobie interwencji włoskiej, druga austriackiej a trzecia rosyjskiej.

Stronnictwo włoskie koncentruje się w miastach i zawdzięcza swoją powstanie głównie tej okoliczności, że jeszcze z czasów republik weneckich jest na wybrzeżach w modzie język włoski i obyczaj włoski. Ale myli się znowu bawiący tu korespondent pewnego dziennika włoskiego, twierdząc, że wszyscy mieszkańcy tutejsi oczekują z upragnieniem pomocy ze strony Włoch.

Nieco większe znaczenie ma frakcyja austriacka. Utworzenie tej frakcyi i jej znaczenie zawdzięczać należy duchowieństwu. Jak wiadomo, wysłała Austriya od dłuższego czasu znaczne kwoty do Albanii na utrzymanie katolickich kościołów i tym sposobem ujęła sobie duchowieństwo, któremu znowu są całkiem uległe wszystkie szczyty górskie. Stronnictwo zaś rosyjskie, którego zwolennicy mieszkają przeważnie po równinach, gdzie ziemia jest urodzajną, tak argumentuje: „Jeżeli przyjdą Rosyjanie, to my jako katolicy nie możemy po nich spodziewać się czegoś lepszego, ale w każdym razie, idąc z nimi wspólnie, gnieść będziemy muzułmanów; tym więc sposobem powodzić się będzie islamitom nierównie gorzej niż nam i to nas zadawalnia.”

Wierność historyczna w oddaniu szczegółów musiała jednak konieczne zaszkodzić malowniczości obrazu; stroje tegoczesne zbyt są mało artystyczne a kilkadziesiąt fraków nie ozdobi obrazu; nadto błędy perspektywy przyczyniły się obok tego tłumy frakowych postaci do pewnej chaotyckości i nieładu w kompozycyi.

Na zakończenie tego pobieżnego przeglądu kilka słów o rzeźbie. Najciekawszym jej okazem jest *Głowa św. Jana* Lenartowicza. Głowa święta, krwią ociekająca na misie, mimo że przesłannie modelowana, nie może robić dobrego wrażenia; zdaniem naszym myślnie zbyt straszny, aby był artystycznym. Z większą przyjemnością przypatrzymy się płaskorzeźbom misy, które przedstawiają różne sceny Starego i Nowego Testamentu na temat „rozlewu krwi sprawiedliwych” — a najładniejsze podobno są małe ornamentacye w stylu *barocco*, przedstawiające nieczystego ducha ciemności, szatana z rozpiętymi skrzydłami, a obok ponurego ptaka nocy, sowę.

Model *Switezianki* Błotnickiego, którą znamy już wszyscy z placu Bernardynów, wystawiony w salonie, pozwala nam dokładnie ocenić rzetelne zalety tej rzeźby. Jest to zapewne dzieło początkującego artysty; w ruchu ręki jest pewna niezręczność i niedokładność, ale tors i piersi wydały nam się śmiało modelowane i pięknego rysunku. Dwie większe rzeźby, *Akteon* Jaskulskiego i *Mnich* Wiśniowieckiego, nie mogą nas zupełnie zadowolić; postaci mnicha nie można zarzucić ale pomysł dość zagadkowy. Czemu na twarzy zakonnika to przekrzywienie rozpaczy nie dość umotywowane? Nasuwa się myśl, że to może bunt ciała przeciw duchowi, ale w tej twarzy jest więcej złości i szaleństwa, niż namiętności, a zresztą cóż znaczy wieniec na kolanach? *Akteonowi* można zarzucić niezupełne kształtne formy ciała, mianowicie nogi nieco krótkie; poza jest dobra, za to pies chybiony.

Z popiersi, których jest kilkanaście, podnieść można chyba biust Deaka w nadnaturalnej wielkości p. Baręcza i biust p. Gniwowca przez Mikulskiego nadzwyczaj trafiony. Najdłużej zatrzymaliśmy się przed skromną pracą śp. Błotnickiego (ojca). Jest to kilka figurek z gliny bardzo udatnie i z wielkim talentem wykonanych. Że to nasi dobrzy znajomi, przekupka, krupiarka, żydek grajek, żyd handlarz, preclarz, typy z ulic lwowskich więc ich opisywać nie będziemy. W żydzie handlarzu który z rozkosznym śmiechem podnosi w górę pieniądze, a ma dewizę: *In hoc signo vinces* — jest nawet pewna myśl filozoficzna, przestroga czy nauka, *qui fait rêver*...

Cheąc ująć ogólne wrażenie tegorocznej wystawy, trzeba przyznać, że nie zupełnie jest zadowolniające. Zdaje nam się, że jednym dziełem wysokiej sztuki są akwarele Kossaka i może niektóre prace Gryglewskiego, jako studia perspektywy. Brak pierwszorzędných obrazów nie można bynajmniej przypisywać chwilowemu nawet upadkowi sztuki polskiej, ale prosto ociąganiu się lub zbyt wielkim trudnościami w przysyłaniu prac na wystawę. Jakoż wystawa lwowska tego roku jest nieco zaniedbana, traci promocyonalizm; i dlatego nie może nawet służyć za wyraz postępu naszej sztuki — krótko mówiąc nie ma żadnego charakteru. Jeżeli idąc na wystawę z nadzieją nasycenia się pięknem i dodania małej kartki do historii rozwoju sztuki, doznaliśmy pewnego rozczarowania, to przynajmniej doznany zawód wynagradza fakt zawsze nie bez znaczenia, żeśmy bezwarunkowo złych obrazów prawie nie widzieli, a za to dużo dobrych, co świadczy, że ogólna znajomość techniki malarzkiej rozpowszechnia się wraz z rozumieniem choćby tylko zewnętrznych wymagań sztuki.

Z. D.

Zatwo pojąć, że takie żywoży grawitujące w rozmaitych kierunkach nie były w stanie pokonać żyjących w zgodzie muzułmanów a to tem bardziej, iż duchowieństwo tak świeckie jako też klasztorne, a mianowicie Franciszkanie i Jezuiti zachowywali się bardzo oględnie a w ostatnich czasach — zapewne z inspiracji rządu — przemawiali za zupełnem wstrzymaniem się od wszelkiej akcji. Czy jednak uda się i nadal Porcie wstrzymać ruch i zwyciężić istniejący już organizm do rozwiązania i jakim sposobem ma być sprowadzona ostateczna ugoda z Czarnogorą, oto, zdaniem mojem, kwestye otwarte, tem bardziej, że na Wschodzie dokonują się w ciągu jednej nocy rzeczy isie cudowne a główną rolę odgrywa tu zamiast znanego francuskiego *Cherche la femme*, tureckie *Cherche la bakchiche*.

Faktem jest niezbitym, że propozycyę Mustafy baszy z Valony, Albańczyka, który umyślnie przybył do Skodry, celem zawiazania rokowań ugodowych, zostają przedwczoraj przez ligę odrzucone, z tą uwagą, że naród postanowił nie odstąpić ani piędzi swej ziemi. Dalej j-st rzeczą prawdopodobną, że stosunki prowincyi do Porty, jeżeli z zewnątrz nie wpłyną potężne prądy przeciwnie, pozostaną niezmienione. Niedawno, powróciwszy z wycieczki podjętej celem zbadania stanowisk pod Tasi, miałem sposobność zapoznać się bliżej z sposobem myślenia albańskich muzułmanów. Hodo bey upraszał mnie bowiem, ażabym bratu jego, Ibrahimowi beyowi, oficerowi *Zapitiów*, mieszkającemu w Skodrze, zrobił wizytę. Szeregowy tego oficera zbuntował się z powodu, iż nie otrzymał zaległego żołdu. Dnia 3 b. m. złożyłem Ibrahimowi wizytę a w dniu następnym otrzymałem rewizytę. Ibrahim jest może o 10 lat młodszy od swego brata Hodo beya, li czy więc około 35 lat. Z licznych przez niego uczynionych uwag chcą tylko dwie przystożyć; charakteryzują one bowiem dosadnie sposób myślenia jego jako Albańczyka i muzułmana. Jako Albańczyk powiedział mi, że ma tylko jednego syna, którego kocha nad życie, ale wolałby upiec żywcem tego syna i spożyć kawał mięsa z niego, niż zezwolić na rozkawałkowanie ojczyzny. Jeszcze oryginalniej brzmiała jego uwaga co do przywiązania muzułmanów do sułtana: „Jeżeli mężczyzna — tak powiedział — kocha jaką dziewczynę, to w razie niebezpieczeństwa stanie niezawodnie w jej obronie; jakżę tedy miałbym nie stanąć w obronie *Pady szacha*, który od tylu wieków jest *kalifem* wszystkich wiernych i któremu przysięgam wierność?”

Preńka flegmatyczny spokój — który może jest następstwem zanadto ścisłego przestrzegania zasady, iż człowiek wykształcony nie powinien nigdy pisać się swojemu uczuciam — stoi w tak rażącej sprzeczności z ruchliwością Ibrahima beya, iż mimowolnie musiałem porównywać z sobą tych dwóch naczelników. Książę Preńk, który prócz albańskiego i tureckiego języka, znanych także Ibrahimowi, mówi płynnie po francusku i pod względem inteligencji i wykształcenia przewyższa o wiele zapalonego Ibrahima, ma nierównie mniej szans odegrania ważnej roli podczas ewentualnych zaburzeń, niż Ibrahim. Pochodzi to stąd, iż ciemne masy nie przykładają jeszcze żadnej wagi do wykształcenia umysłowego, a natomiast podobają się im niezmiernie oratorskie sztuczki, jakimi popisuje się Ibrahim. Preńk basza — tak nazywają go tutejsi muzułmani — jest gruntu i townie poinformowany o politycznej sytuacji kraju i zawiad mił mnie, iż wkrótce zamierza wystąpić czynnie, jeżeli liga nie uczyni zadość jego życzeniu i nie dostarczy lepszej bronii dla jego *Mirydów*“.

(Przygotowania wojenne Turcyi).

W miarę jak Grecya przyspiesza od niejakiego czasu energicznie przygotowania wojenne, ściągając mianowicie do obozu pod Karpencją, w którym dowodzi generał Soutzo, coraz większe siły zbrojne, Turcy także nie zasypiają gruszek w popiele, ale zarządzają potrzebne kroki, aby być przygotowanymi na wszelką ewentualność. I tak donosi korespondent *Pol. Corr.* z Janiny pod dniem 5 sierpnia, że zaledwie zapowiedziano niedawno z Konstantynopola w drodze telegraficznej przybycie parowca wojennego *Esr Dzedid* z nizanami do Volo, a już znowu nadeszły od *seraskiera* telegraficzne zawiadomienie, że także okręty transportowe *Ismael* i *Herber* z trzema batalionami i jednią baterją odpłynęły do Prewezy. Jeszcze większe znaczenie ma niewątpliwie wiadomość, że wkrótce przybędzie do Volo w spencylskiej misji były minister wojny, Osman basza. Według jego własnego doniesienia ma on przybyć do Volo 15 sierpnia i to prawdopodobnie na okolicie francuskiej spółki Fraissinet. Jakkolwiek cel tej misji nie jest znany, to jednak można na pewne twierdzić, że ma ona czysto wojskowy charakter. Koła wojskowe utrzymują, że *musisir* obejrzy wszystkie fortyfikacje i wskaże pozycyę strategiczną dla armii, która ma być powiększona do 74 batalionów.

Słychać, że około 45 batalionów będzie skoncentrowanych w Tessalii a tylko 19 w Epirze. Zresztą bardzo prawdopodobną jest rzeczą, że w ewentualnych wypadkach wojennych nie będzie tak bardzo rozstrzygała armia sama, jak raczej panujące w obozie albańskim stosunki. Otóż stosunki te, jeśli się na nie patrzy przez pryzmat sprawozdań tureckich, przedstawiają się zupełnie inaczej, jak w świetle doniesień greckich. Hidayet-basza zapewnił Portę, że nietylko mahometansey Ghegowia, ale i chrześcijańscy Toskowie żywy i gorący wezmą udział w walce o posiadanie miast Janiny, Larissy i Prewezy. Niekotóre dzienniki utrzymują stanowczo, że nawet Cincarowie (Kuzo-Wołosi lub macedońscy Rumuni) popieją także na obronę ojczyzny. Gdyby się to miało sprawdzić, to szanse Greków bardzoby się zmniejszyły. Toskowie, Ghegowie i Cincarowie mająby wysłać w pole przynajmniej 30.000 ludzi zbrojnych. Jednakże Grecy utrzymują, że szczypty albańskie, które nigdy nie żyły z sobą w zgodzie, nie zdołają i teraz porozumieć się między sobą co do wspólnej akcji. Albańczycy już przed wiekami przestali tworzyć jeden naród i nie są im także dzisiaj. Religia odgrywa u nich główną rolę a narodowość jest rzeczą poboczną. Chrześcijańscy Toskowie już nawet wyraźnie dali do poznania, że nie mają ochoty walczyć przeciw swoim chrześcijańskim sąsiadom. Wysłali bowiem tylko kilku reprezentantów na zwołanie do Argyrokastron, a ci nie oświadczyli się bynajmniej za stawianiem oporu. Proklamacyę, które Grecy porozrzucali pomiędzy Tosków, a w których im przyrzekli polityczną i obywatelską wolność i równość, a nadto rozległą autonomię, znalazły dość dobre przyjęcie. Co więcej, z autentycznego źródła zapewniano mnie, że Toskowie wysłali do Aten deputacyę z zapewnieniem o swojej przyjaźni. Co się zaś tyczy Cincarów, to nie ulegają oni już działaniu wpływu Porty, ale mają oczy zwrócone na Bukareszt. Według ostatnich zaś wskazań, jakie nadeszły z stolicy rumuńskiej, mają Cincarowie starać się porozumieć się z Grecyą. Zdaje się więc, że Porta będzie ostatecznie pozostawiona tylko sił własnych wojsk, które będą wynosiły za ledwie 50.000 ludzi.

(Prezydentura Stanów Zjednoczonych)

Sprawie wyboru prezydenta Stanów Zjednoczonych poświęciliśmy niezbyt dawno artykuł, z którego widocznem było, że w obecnej walce wyborczej nie idzie o rozstrzygnięcie wielkiej kwestyi zasadniczej, lecz jedynie o przewagę północnych stanów lub południowych. Ztąd i polemika wyborcza nie d tyka palących kwestyj, lecz toczy się przynajmniej dotychczas z umiarkowaniem i spokojem, jakiego przy dawniejszych wyborach nie było przykładu. Republikanie przyznają chętnie wojskowe zasługi kandydato wi demokratycznemu Hancockowi, zaprzeczają mu tylko politycznego uzdolnienia do zajęcia najwyższego w Unji stanowiska. Podobnież demokraci w poważniejszych swoich organach nie odmawiają zasług politycznych Garfieldowi i wyrażają się z uznaniem o jego charakterze, niektóre tylko podrażdają pisma czynią mu zarzuty osobiste i ubliżające. Jak wiadomo głosów wyborczych (*electoral vote*) jest na cały kraj 369, z których 231 przypada na stany północne, a 138 na południowe. Większość bezwzględna wynosi zatem 185 głosów. Nie zdaje się wątpliwem, że stany południowe, jak przy poprzednich wyborach oddadzą głosy swoje jednomyślnie kandydatowi demokratycznemu. Wprawdzie Wirginia, Północna Karolina i Floryda w skutek walk wewnętrznych oraz większej samoistności i liczby wyborców republikańskich są jeszcze pod tym względem wątpliwem, w końcu jednak zdają się, że biali, którzy w dawnych stanach niewolniczych umieją doskonale wysykiwać swą władzę, pokonają odporne żywoży. Można zatem liczyć, że na generała Hancocka padną wszystkie głosy południowe, potrzeba mu więc będzie jeszcze przynajmniej 47 głosów ze stanów północnych. Na północy, w skutek większego rozwoju cywilizacyjnego a ztąd większej rozmaitości ścięrających się z sobą int-resów, nie ma takiej jedności jak na południu. W dwóch największych stanach północnych, w stanie Nowy-York, mającym 35 i w stanie Indjany, mającym 15 głosów republikanie i demokraci są prawie w równej sile (gdyby się demokratom udało uzyskać te stany dla siebie, toby już mieli o trzy głosy więcej jak im do zwycięstwa potrzeba). Te zatem stany stanowią główne pola walki wyborczej. Potrzeba jeszcze jest trzy miesiące do terminu wyborów, trudno przewidzieć rezultat walki w tych dwóch stanach, faktem jest jednak, że wbrew zwyczajowi wziął w niej udział reprezentant rządu, sekretarz stanu spraw wewnętrznych, Karol Schurz, przemawiając w dniu 20 lipca w Indianopolis, co dowodzi, jak wielką wagę rząd obecny przywiązuje do rezultatu wyborów w stanie Indjany. Niewątpliwem jest dalej, że jeżeli w Indjanie odniesie zwycięstwo stronnictwo re-

publikańskie, to i Nowy-York będzie głosował za kandydatem republikańskim, Garfieldem, ale zwycięstwo demokratów w Indjanie niekoniecznie pociągnąć za sobą będzie musiałoby zwycięstwo ich w Nowym-Yorku, gdzie demokraci rozpadają się na dwa niezgodne z sobą odcienia, a ta niezgoda daje republikanom pewność zwycięstwa. Wynika ztąd, że przyszłym prezydentem Stanów Zjednoczonych będzie generał Garfield, gdyż trudno będzie, jeżeli nie niepodobną jego przeciwnikowi brak 35 głosów nowojorskich zrównoważyć wotami pięciu lub sześciu pomniejszych stanów. Takie przynajmniej widoki przedstawia obecnie walka wyboreza o prezydenturę północno-amerykańską.

KRONIKA

— **W uzupełnieniu** doniesień o uroczystym obchodzie pięćdziesiątego dnia urodzin Najj. Pana w kraju naszym zapisujemy, że obok wyliczonych już miast iluminowane były także Sędziszów, Wielopole, Krynica i Strzyżów.

— **Koła radnych.** Z inicjatywy najważniejszych członków rady miasta Lwowa zawiazano się w ostatnich czasach koła radnych „celem — jak mówi regulaminu — zabezpieczenia skutecznej i z dobrem miasta zgodnej działalności Rady miejskiej“ W pierwszym ustępie mówi regulamin, że „zadaniem koła radnych jest zespoleniami siłami dążyć do uświetnienia członkom czynności w radzie przez obznajmianie się wzajemne z wszystkimi sprawami miejskimi, do brania inicjatywy w tychże i utrzymywanie troskliwsze powagi i godności reprezentacyi miasta“. Inicjatorom powinszować należy pomysł, który rzeczywicie znakomicie przysłuży się może dobru spraw miejskich. Już dziś zapisało się do koła czterdziestu kilku radnych, między którymi znajdujemy wszystkie wybitniejsze osobistości. Przewodniczącym koła wybrany został radca Wydziału krajowego, p. Edmund Mochnacki, jego zastępcą notaryusz, p. Blumenfeld, a w skład komisji wykonawczej wchodzi pp dr. Zucker, dr. Czyżewicz, radca Kulczycki, Moszczański i Swisterski.

— **Wpisy uczennic** w miejskiej szkole wydziałowej żeńskiej odbędą się w dniach 28, 29, 30 i 31 b. m. w zwykłych godzinach szkolnych w zabudowaniu ratuszowym na II piętrze. Wehód ze szkoły od strony zachodniej naprzeciw przechodniej kamienicy Andreolego.

* **Zapiski policyjne.** Skradziono panu W. G. z pomieszczenia przy ulicy Adamowej srebrny zegarek remontir podwójnie kryty z złotym łańcuszkiem ozdobionym wisiorkiem, na którym z jednej strony wyrzeźbiona była z perłowej macicy psia głowa, a z drugiej znajdował się gładki kamień kwarcowy czarnego koloru z trzema białymi prążkami; pani S. P. z kieszeni palta czarny zużyty portmonocik ze stalową skówką, w którym się znajdowało 24 zł., złoty ołówek, sztykretowy scyzoryk i złota klamerka z ametystem otoczonym perełkami. — Złożono w policyi parasolkę brązowego koloru pozostawioną przez izraelitkę niewiadomego nazwiska przy straganie przekupki na placu krakowskim. — Pani H. M. zgubiła w rynku 3 rękawy z czarnego peruwianu. — Wóz kolei konnej nr. 9 przejechał i uszkodził na ulicy Karola Ludwika izraelitkę Rachelę Jettel. Wytoczono śledztwo z powodu tego wypadku.

(+) **Cmentarzyska pogańskie.** Pan Roman Rydel jeszcze w roku zeszłym odkrył cmentarzysko pogańskie w Nizinach nad Wisłą, w powiecie Mieleckim, niedaleko ujścia Wisłoki do Wisły. Następnie w bliźszych okolicach, na niwach wsi Krzemienica, w miejscowości zwanej Górki, p. Rydel odszukał również cmentarzysko pogańskie. Obecnie, delegat Akademii umiejtności, p. A. H. Kirkor, wspólnie z p. Rydlem dokładnie zbadali oba wspomniane zabytki. Są to nader szacowne nieme świadki załudnienia tej krainy w najodleglejszych czasach, może przez aborygenów tej ziemi. Na porzeczcu Wisły, to dwa cmentarzyska należą do najciekawszych i najbogatszych pod względem przedmiotów w nich zawartych, jak niemniej ustroju wewnętrznego i systematu pogrzebowego. Wydobyto tu niemało urn i przystawek do nich. Cmentarzyska przez wiele wieków przyjmowały w swe wnętrza zmarłych i spalonych mieszkańców nadwiślańskich. Jakoż poczynając od najstarszych urn, grubych, z piaskiem zmieszanych, prawie niewypalonych, do późniejszych, że sładami już wyższej kultury, kształtujących na kole toczonych — urny te wybitnie malują nam rozmaite epoki i stopniowy rozwój sztuki ceramicznej. Kształtem zasługują może najwięcej na uwagę przestarze gruboziarniste urny, bardzo wysokie, wysmukłe, z małymi dnami, z ciekawą ornamentyką, składającą się z kółek, kresek, dołków, widocznie pałsem, lub krzymykiem wygniatanych. Następnie są tu urny kłosowe; obrzymiej wielkości i małe; urny jak misy szerokie, lub podwójne, wkładane jedna w drugą, a wszystkie prawie ozdobne najoryginalniejszą ornamentyką. Z przystawek zwraca na siebie uwagę maluczkie czerpaczki z rączkami, większe czerpaczki z uszkami, garńki z jadem

stawiane. Bronzów, stosunkowo nie wiele. Są koleczyki, pierścienie, guziki i t. d. Znaleziono także pokruszone wyroby krzemienne. Żelaza zgoła nieznaleziono, a nawet nie natrafiono na jego ślady w rdzy i zabarwieniu ziemi, w której leżały. W Nizinach cmentarzysko zajmujące obszerną przestrzeń nie potrzebowało, jak się zdaje, piętrowych grobów; przeciwnie w Krzemienicy znajdują się groby rządowe, dwupiętrowe. Wielę i bardzo wiele istnieje tego rodzaju zabytków na porzeczcu Wisły, lecz dowiadujemy się o nich najczęściej wtedy, gdy już przez nieświadomość jednych, obojętność drugich, uległy zniszczeniu. Jeżeli właściciele ziemscy nie otoczą swoją opieką tych przastarych pomników minionych wieków, jeśli władze miejscowe nie zapobiegą zniszczeniu, niedługo ludzkie nauki na same tylko okrucy i odłamki natrafiać będą, bez możności dokładniejszych badań. Tem większą wdzięczność należy się p. Rydłowi, którego troskliwej zapobiegliwości, jak niemniej osobistej pracy i współudziałowiy w poszukiwaniach nauka zawdzięcza pomyslny rezultat w zbadaniu tych dwóch cmentarzysk.

— **Zmarły mąż stanu**, były bawarski prezydent ministrów, Ludwik Karol Henryk von der Pfordten, urodził się roku 1811 w Ried, w roku 1834 został profesorem prawa rzymskiego w Wuirzburgu, r. 1841 radcą apelacyjnym w Aschaffenburgu, 1843 profesorem w Lipsku, w marcu 1848 saskim ministrem wyznań, 1849 bawarskim ministrem domu królewskiego i spraw zewnętrznych a w kilka miesięcy później prezydentem ministrów. Na stanowisku tem występował przy każdej sposobności jako stanowczy przeciwnik hegemonii pruskiej, w sprawach wewnętrznych zaś jako przeciwnik prądu liberalnego. W kwietniu r. 1859 uwolniony od obowiązków prezdynta ministrów i wystąpił jako pełnomocnik na sejm rzeszy do Frankfurtu, był tam duszą usiłowań mniejszych państw niemieckich, skierowanych przeciw polityce obu państw wielkich. W roku 1864 ponownie objął przydyum ministerstwa bawarskiego. Z wiosną roku 1866 dokładał wszelkich starań, ażeby utrzymać pokój pomiędzy Austryą a Prusami, odrzucił ofertowane Bawaryi przez Prusy przyznanie, później zawarł pokój z tem państwem i jeszcze w grudniu tegoż roku na zawsze się usunął od służby publicznej.

— **Ks. Bismarek**, bawiąc przed kilku dniami w Kissingen, kazał się zważyć. Pokazało się, że stracił na wadze, waży bowiem obecnie 237½ funtów, podczas gdy w roku zeszłym na początku kuracyi ważył 247½ funtów, na końcu zaś kuracyi 244 funtów.

— **Szczałki Kolumba.** Rząd Rzeczypospolitej San Domingo przysłał w darze uniwersyteci pawijskiemu garstkę popiołów wielkiego odkrywcy Ameryki, pochowanego w katedrze S. Domingo. Zamknięte w szklanej bani popioły Kolumba opieczętował wysyłając do Pawii własnoręcznie arcybiskup.

— **O ważnym dla gospodarzy** wynalazku donoszą dzienniki angielskie. Niejaki p. Gibbs z Gillwell-Park skonstruował maszynę, dzięki której szczególnie i stanowiące jakoby rozwiązane zostało zadanie zbioru siana w porze dżdżystej. Maszyna ta składa się ze żłobu z blachy żelaznej, zaopatrzonego w granie, z kotła na kółkach, połączonego z wachlarzem, oraz z lokomobilu o sile kilku koni. Dwaj robotnicy przesuują przez żłob trawę, zwiędłą na pokosach, prąd zaś ciepłego powietrza, wydobywający się z kotła, zamienia ją natychmiast w siano, posiadające wszelkie żądane przymioty. Przyrząd wysusza do dwóch wozów siana na godzinę. Według słynnego agronoma angielskiego, p. Fallera z Neston-Park, koszt zbioru siana z akra łąki przy pomocy suszarki Gibbsa, wynosi około 12 szylingów, t. j. 6 zł. Przewidują, że suszarka ta uproszczenia będzie jeszcze w taki sposób, iż ciepłk wydobytą się z węgla, który ogrzewa powietrze w kotle, użyty zostanie do poruszania maszyny parowej, przez co osobny lokomobil stanie się zbytecznym. Maszyna Gibbsa wyszła zwycięzko ze wszystkich prob, którym ją poddano dotychczas.

— **W procesie politycznym**, sądzonym przez sąd wojenny w Kijowie, zapadł już wyrok ogłoszony w *Kiew. Gub. Wied.* Pod sądni Popow i Iwanow skazani zostali na śmierć przez powieszenie; Jurkowskij, Sergiusz Dikowskij i Bucisnkij na karę robót ciężkich w kopalniach na lat 20, pozostali zaś podsądni na taką karę w zmniejszonym tylko stopniu, to jest od 15 do 10 lat. Nadto skazano Jurkowskiego na wynagrodzenie rządowi 16.510 rs. 10 kop. Wreszcie ze względu na łagodzące wnie okoliczności sąd postanowił starać się o zmniejszenie kary: dla Szukowa i Posena na karę zesłania do fabryk na lat siedm, dla Szechtera i Lewensohna na sześć lat, dla Kostockiego, Petrowa i R-ferta na cztery lata, dla Klimeńki i Podrewskiego na zesłanie na Syberję na osiedlenie i dla Lotryngera na cztero-miesięczne więzienie.

— **Zabójcze ukaszenie.** Jeden z dzienników wiedeńskich opowiada o następującym wypadku: Dnia 7 b. m. parobek folwarczny w Oberadelsdorf pod Goldbergiem, z kilku towarzyszymi pracując w polu, zasiadł w południowej porze do obiadu, który mu przyniesiono z domu. Zaledwie jednak pierwszą łyżkę mleka

poniósł do ust, gdy razem z łyżką wśliznęła się mu aż do gardła osa. Wypluł ją wprawdzie natychmiast, ale już jadłowity owad zapuścił mu swoje żądło w szyję. Gardło zaczęło puchnąć gwałtownie i nim zdążono przywołać lekarza ukąszonego do 10 minut zakończył wśród okropnych cierpień życie skutkiem zaduszenia.

— **Stuletni czynszownik.** Na Starem Mieście w Pradze pewna rodzina już od stu lat mieszka w jednym i tym samym domu. Wypowiedziano jej dopiero w tych dniach właśnie mieszkanie, a to dlatego, że nie miała szczęścia podobać się — nowej pani stróżowej.

— **Trzęsienie ziemi** nawiedziło dnia 13 b. m. o godzinie 12 min. 56 w południe okolice jeziora Garda, mianowicie Rivę. Wstrząśnienia były pionowe i bardzo gwałtowne.

— **Aeronautka francuska** panna Tissannier, zapowiedziała była na niedzielę wycieczkę balonową w Berlinie. Po wznieśieniu się balonu *Paris* w górę, akrobata indyjski Aba Kaissia popisując się miał na trapezie, zwieszającym się z łożki balonowej. Tymczasem balon, jak się zdaje wskutek zbytowego przeciążenia, zamiast wzbić się w górę, mknął tylko unoszony wiatrem tuż po nad dachy budynków i korony drzew i uderzył łożką o rusztowanie, na którym pomieszczona była orkiestra, z taką gwałtownością, że biedny akrobata spadł na ziemię i potłukł się bardzo ciężko, a rusztowanie owo poniosło dotkliwy szwank. Balon, pozbywszy się połowy ciężaru, strzelił teraz prosto w górę do niezmiernie wysokości, unosząc pannę Tissannier, która następnie szczęśliwie zakończyła swą napowietrzną podróż pod Seehof, używszy jeszcze przedtem poniewolnej kąpieli w jeziorze Teltowskiem.

— **Przedstawienie cyrkowe** w Kopenicku pod Berlinem, zakończyło się w zeszły piątek okropnym wypadkiem. Dwudziestoletni akrobata Rudolf Sausel popisując się jako siłacz. Położył się między innymi na dwóch stołkach w taki sposób, że tylko głowa i kończyny nóg spierały się na nich, reszta ciała wyprężona wisiła w powietrzu. Leżącemu tak akrobacie ustawiono na piersiach kowadło, na którym miała się odbyć produkcja, zwana kowalską. Otóż niewiadomo w skutek jakiego nieszczęśliwego wypadku ześliznęły się akrobacie nogi ze stołka, zaczęło całe ciało utracić równowagę i osunęło się na ziemię, a ciężkie kowadło, stoczywszy się niebezpiecznie na brzuch, rozgniotło go formalnie. Pomimo spiesznej pomocy lekarskiej Sausel na drugi dzień zakończył życie w lazarecie.

— **Przepowiednia pogody.** W *Magd. Zty.* pewien meteorolog wykazuje, że jest podstawa do przypuszczania, iż podobnie jak po suchym czerwcu i lipcu nastąpił mokry sierpień, po mokrym sierpniu nastąpi znowu ten suchszy i cieplejszy wrzesień. Według tej przepowiedni już pod koniec bieżącego miesiąca oczekiwać należy stanowczej zmiany powietrza skutkiem ustalenia się wiatrów wschodnich, które sprawią trwałe wzniesienie się słupa barometrycznego o kilka linii. Jednakże przejście z pory wilgotnej do suchej może być jeszcze połączone z gwałtownymi nawałnicami.

OSTATNIA POCZTA

Centralny komitet miejski obradujący nad przygotowaniem uroczystego przyjęcia Najjaśniejszego Pana we Lwowie, odbył wczoraj dwa posiedzenia a to w skutek telegramu pp. Zacharjewicza i Szajera, wysłanych, jak wiadomo, do Wiednia celem zakupu rozmaitych przedmiotów potrzebnych do dekorowania sal balowych, zewnętrznych ścian i wieży ratusza. Delegaci lwowskiego komitetu centralnego donieśli w drodze telegraficznej o rezultacie swych czynności i zażądali upoważnienia do stanowczych ugod. Komitet centralny po dojrzałej rozważce upoważnił delegatów do zakupu wszystkich przedmiotów potrzebnych do udekorowania sali balowej i apartamentów przyległych. Chodziło głównie o zakupno jedwabnych materyj na obicie ścian a dalej o zakupienie kandelabrow i pajaków. Olbrzymie zwierciadła, które maskować będą okna w sali ratuszowej, będą wypożyczone. Trudniej nierównie przedstawia się kwestya przyrzędów do iluminacji gmachu ratuszowego a mianowicie łożki tryumfalnego, który ozdobić ma główny wjazd do ratusza i kwestya oświetlenia wieży ratuszowej. Komitet centralny natrafił pod tym względem na nieprzewidywane trudności ze strony zakładu gazowego, który przy szesztych środkach, jakimi rozporządza, nie jest w stanie dostarczyć gazu w takiej ilości, jaka byłaby potrzebna do rzęskiego oświetlenia 60 sążni wysokiej wieży ratuszowej. Wobec niemożliwości wykonania pierwotnego zamiaru musiał komitet centralny zmodyfikować nieco pierwotny plan i poprzestać na częściowym oświetleniu gazem wieży ratuszowej. Jest tedy zamiar oświetlenia gazem tylko pierwszej i drugiej galeryi wieży i w tym kierunku dano też wskazówki pp. delegatom. Uchwalono wszakże przeprowadzić jeszcze telegraficzną korespondencję z pp. delegatami, czy pierwotny zamiar

nie dałby się jeszcze wykonać. Dzisiaj w południe spodziewana jest telegraficzna odpowiedź pp. delegatów, a w celu jej wysłuchania i dalszych narad odbędzie się znowu posiedzenie centralnego komitetu. Z innych spraw ważniejszych wczoraj poruszonych zapisać należy sprawozdanie p. Hochbergera w kwestyi zbudowania łożki tryumfalnego przy wjeździe na górę zamkową. Łóżka ten wykonany będzie według planu p. Zacharjewicza i zostanie udekorowany dwoma posagami. Sprawy ofert budowy łożki nie rozstrzygnięto jeszcze stanowczo. Posągi allegoryczne wykonać ma rzeźbiarz p. Błotnicki. Dr. Smolka zamierza także uporządkować otoczenie kopca Unii Lubelskiej i zniósł się w tej mierze za pośrednictwem p. Piątkowskiego z komitetem centralnym. W samym gmachu ratuszowym rozpoczęła się już i są w pełnym toku roboty około rozszerzenia apartamentu przylegającego z lewej strony do sali balowej, i około upiększenia korytarzy. Rozpoczęto także roboty około wzniesienia tryumfalnego łożki przed bramą wjazdową.

Z powodu zamianowania hr. Loris-Melikowa ministrem spraw wewnętrznych wieści o mającym wkrótce nastąpić zniesieniu stanu oblężenia, zmianach w atrybucyi generał-gubernatorów i innych reformach administracyjnych w Rosyji, powtarzają się w dziennikach i zdają się mieć ze sobą prawdopodobieństwo.

Rozdwojenie stronnictwa narodowo-liberalnego w Prusiech zdaje się rzeczą niewątpliwą. Jeszcze w ciągu tego miesiąca Forekenbeck ma ogłosić program stanowczo liberalny i wolno-handlowy, około którego ma się ugrupować znaczny odłam tego stronictwa.

Journal Officiel ogłosił dnia 18 b. m. następujące zmiany w dowództwie korpusu w wojsk francuskich: generał Saussier dowodzący 19 korpusem w Algierze mianowany został komendantem 6 korpusu w Chalons, na miejsce generała Clinchant, mianowanego przed kilkoma miesiącami komendantem Paryża. Generał Omont dowodzący 10 korpusem w Rennes zastąpi generała Saussier w Algierze, a dowodzący 10 korpusu mianowany został generał Davoust, książę Auerstedt, dotychczasowy dowódca 5 dywizyi piechoty.

Mowy ministrów przy zagajeniu rad prowincjonalnych francuskich odznaczały się umiarkowaniem ale i energią zarazem. Treść ich da się zawrzeć w wyrazach: „pokój na zewnątrz, poszanowanie prawa na wewnątrz”. W tym duchu przemawiał, jak nam telegrafowano, minister Freycinet w Montauban, podobnie przemawiał prezydent Grévy przejeżdżając przez Dijon. Ferry i Constant wzywali do cierpliwości, a Magnin w Cote d'Or powiedział: „Spokojna o swoją przyszłość Francya odda się teraz pracom pokoju, nie dając się oderwać żadną podniętą od dzieła swego odrodzenia i odmłodzenia”.

Na dzień wczorajszy zwołanym został konsystorz w Rzymie, na którym mieli być zamianowani biskupi dla wakujących 6 dycezyj we Włoszech, 2 w Anglii, 4 w Ameryce i 11 biskupów *in partibus*. W allokucyi Papież miał mówić o stosunkach kościelnych we Francyi i w Belgii, a podobno także i w Niemczech.

Wiadomości z Irlandyi są ciągle niepokojące. W d. 15 b. m. odbyło się zgromadzenie ludowe w Kildare, na którym deputowany Dillon, należący do „umiarkowanych” doradzał dzierżawcom, ażeby urządzili *stricke* na wielką skalę i zupełnie zaprzestali płacenia czynszów. Garnizon irlandzki liczy obecnie 33.000 ludzi, co na wypadek wybuchu powstania uważają za niedostateczne. Na posiedzeniu Izby gmin d. 17 b. m. Forster zganiał surowo mowę Dillona, nazywając ją złym czynem, ponieważ mowca nie mógł nie wiedzieć, że takie mowy poburzą lud do wykroczeń przeciwko prawom. Oświadczył jednak, że nie wystąpi prawnie przeciwko temu mowcy, ponieważ niechy mu nie zrobiło większej przyjemności niż takie wystąpienie. Oświadczenie to Izba hucznie oklaskami przyjęła.

W Bukareszcie, według korespondencji *Journal des Débats* spodziewają się ważnych wypadków zaraz po zwołaniu Izby. Mówią, że obecne Izby zostaną rozwiązane i zwołaną będzie konstytuanta, mająca się zająć kwestyą nadania Rumunii tytułu królestwa i ustanowieniem następcy tronu.

Według belgradzkich telegramów w kołach rządowych tamtejszych panuje przekonanie, że trudności stojące na zawadzie zawarciu traktatu handlowego między Serbią i Austryą załatwione zostaną dopiero po powrocie księcia Milana. Już w Ischlu zastanawiano się nad możnością dymisyi gabinetu Risticza i zapytywano serbskiego posła w Wiedniu p. Christicza, czyby się nie podjął utworzenia nowego ministerium, p. Christicz jednak odmówił tej misyi bezwarunkowo.

Angielski projekt odpowiedzi mocarstw na replikę Porty w sprawie greckiej już od d. 13 b. m. zakomunikowanym został gabinetem. *Vakit* potwierdza podaną już przez nas wiadomość, że w projekcie tym mocarstwa obstawiają mając za utrzymaniem w zupełności linii granicznej nakreślonej przez konferencję berlińską, dopuszczając dyskusję tylko nad szczegółami i nad sposobem wykonania uchwał konferencji. Dotychczas, jak się zdaje, żadne jeszcze mocarstwo nie wypowiedziało stanowczego zdania o tym projekcie, mając tylko być oddzielne wnioski pojedynczych mocarstw w tym przedmiocie.

Z Konstantynopola donoszą do *Daily News*, że poseł angielski, p. Göschen, w ostatniej rozmowie o kwestyi greckiej z Kadri baszą i Abedinem baszą, na ich zarzuty względem losu, jakiby spotkał mahometan zamieszkałych w Tesalii i Epirze, gdyby te prowincje przyłączone zostały do Grecyi, odpowiedział oświadczeniem, że Anglia gotowa przyjąć na siebie gwarancję, że przyszedli mahometanscy poddani Grecyi używać będą zupełnej wolności religijnej i bezpieczeństwa własności.

Korespondent dyplomatyczny *P. Corr.* pisze z Paryża d. 17 sierpnia: „Jeżeli można dać wiarę licznym krążącym wiadomościom, to sprawa czarnogórska zdaje się wikać. Pewnem jest tyle, że Porta zapłała się we własne sieci, gdyż przekonawszy się, że wykonanie konwencji kwietniowej jest niemożliwe, musiała powrócić do myśli odstąpienia Dulcignu, stara się zatem teraz o nową zwłokę 24-dniową i pragnie wejść w układy co do linii granicznej. Dyplomacya nie wiele okazuje chęci przyzwolenia na nową zwłokę, gdyż Porta nadużyła poprzedniej wstrzymując się ze stanowczą decyzją. *N. fr. Presse* zapewnia przeciwnie, że Austria i Niemcy nie mają przeciw przedłużeniu terminu, a inne państwa zapewne także na to przystaną. Względem linii granicznej mocarstwa zezwola zapewne na pomniejsze modyfikacje, jeżeli nadejdą przekonania o szczeroci zamiarów Porty, w przeciwnym zaś razie wykonaną będzie zapewne pogroźka, zawarta w nocie zbiorowej z d. 3 sierpnia, to jest mocarstwa dadzą pomoc księciu czarnogórskiemu do zajęcia siłą Dulcignu.

Przesilenie gabinetowe w Konstantynopolu zdaje się bliskiem. Kadri basza miał się podać do dymisyi. W nowym gabinecie Said basza mieć będzie wpływ przeważny, w duchu polityki pojednawczej.

Projekta międzynarodowej komisji reform w Turcyi mają być według dziennika *Vakit* wprowadzone w wykonanie sposobem próby w wilajetach adryanopolskim i salonickim. Pierwotnie miano zamiar zaprowadzić projektowane reformy odrazu w całej Turcyi europejskiej i azjatyckiej.

Według korespondencji z Filipopola do *Augsb. Allg. Ztg.* wydział stały w schodnio-rumelskiego zgromadzenia prowincjonalnego miał w tych dniach, jak donosi *Presse*, postanowić na tajnym posiedzeniu spisanie wszystkich Bułgarów zdolnych do noszenia broni w wieku od lat 20 do 35, ażeby mieć możność powołania całego ludu pod broń. Dostarczenie potrzebnego uzbrojenia miała zapewnić Rosya. Termin manifestacyi przeciwko Turcyi oznaczono na dzień 11go września, obecnie zaś zajmują się w Filipopolu opracowaniem formalnego programu akcyi.

Z Bukaresztu donoszą do *Presse*, że do Ruszozuku przybył nowy znaczny transport rosyjskich materyałów wojennych z Reni. Na pokładzie parowca znajdowało się 16 rosyjskich oficerów i 370 żołnierzy, których wysadzono na ląd i wcielono do garnizonów.

Jak przewidywaliśmy wczoraj, nieporozumienia francusko-włoskie w Tunis nie są jeszcze tak bliskimi ostatecz-

negu załatwienia, jak utrzymywano, owszem przedczesną się okazała wiadomość *N. fr. Pr.* o zamierzonym odwołaniu obu konsulów. Przynajmniej co do konsula francuskiego p. Roustona, *Pol. Corr.* otrzymuje wiadomość z Paryża, że żądaniu odwołania go, wyrażonemu przez posła włoskiego w Paryżu generała Cialdini, rząd francuski nie myśli uczynić zadość, ponieważ postępowanie konsula było zupełnie zgodnem z otrzymywanymi instrukcjami. Inny korespondent *Pol. Corr.* nie przypuszcza jednak, żeby jen. Cialdini rzeczywiście występował z takim żądaniem.

Armia Ejuba-hana, jak już doniosły telegramy, rozpoczęła oblężenie Kandaharu nie zrządzając dotychczas ostrzeliwaniem żadnej szkody. Że Ejub-han nie spieszył z uderzeniem na Kandahar zaraz po porażce Burrowsa, to zdaniem *Jour. des Deb.* musi być wynikiem jego planów, chciał przedewszystkiem przeciąć generałowi Primrose komunikację z południem i zająć pozycje, któreby mu pozwoliły stawić opór posiłkom przybywającym pod wodzą generała Phayre. Armia generała Roberta przybywając z północy Ejub-han nie zdaje się być bynajmniej zaniepokojony. Czy liczy na przeszkodę w pochodzie, czy na sprzymierzeńców a w ich liczbie może i na Abdurahmana, to trudno odgadnąć. W każdym razie operacyom jego armii nie można odmówić umiejętnej systemu. Artylerya ma liczną, dobrą i dobrze obsługiwaną. Twierdzą, że w jego armii znajduje się kilku oficerów europejskich, nie wiadomo jednakże jakiej narodowości.

Korespondent petersburski *Standarda* podaje bliższe szczegóły na poparcie wiadomości o porozumieniu Ejuba-hana z Abdurahmanem, o którym kilka dni temu doniósł ogólnikowo. Przeszło lata, jak się teraz okazuje, ci dwaj książęta zjechali się w Mazre - i - Sherif pod Balth i mieli długą konferencję. Mniemana ucieczka Abdurahmana dokonana była w zupełnem porozumieniu z generałem Kaufmannem i z radą księcia Maratów Ram Lundera, który jest synowcem Nana-Sahiba, pensyjonowanym przez Rosyję i zawziętym wrogiem Anglików. Generał Kaufmann miał już w r. z. przedłożyć carowi projekt wysłania wojsk rosyjskich do Afganistanu i zrobienia emirem Abdurahmana, tego samego człowieka, którego Angliacy później, nie domyślając się jego usposobień, do godności emira wynieśli.

Prezydentem rzeczpospolitej argentyńskiej, jak się zdaje, wybranym będzie p. del Valle senator z Buenos-Ayres.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Rzym, 20 sierpnia. Na dzisiejszym konsystorzu papież po allokucyi mianował kilku biskupów we Włoszech, Anglii i Ameryce oraz *in partibus infidelium*. Allokucya mówi tylko o Belgii, ubolewa nad odwołaniem belgijskiego poselstwa i widzi w tem najcięższą obrazę. Wojna przeciw kościołowi podjęta została gwałtownie a belgijskie ministerstwo przejęte jest duchem antykatolickim. Kościół nie mógł zgodzić się na belgijską ustawę szkolną. Papież pochwała zachowanie się biskupów belgijskich, wspomina przytem o okazanem przy tej sposobności umiarkowaniu i radzie udzielonej belgijskim biskupom, aby się miarkowali. Papież zawsze odrzucał żądanie belgijskiego rządu, aby biskupom naganę udzielono. Dalej wspomina papież o fałszywych oskarżeniach podniesionych przez belgijskie ministerstwo przeciw Stolicy Apostolskiej. Kościół ma prawo ustanawiać swoich reprezentantów w krajach katolickich. Papież gotów jest znieść osobistą obrazę, ale nigdy nie znieśnie obrazy Stolicy Apostolskiej, chociażby to życiem przypłacił wypadało. Papież podnosi tę skargę, aby usłyszały ją narody i monarchowie i chwali przytem naród belgijski. O innych powodach boleści i trwogi dla kościoła papież wspomni przy innej sposobności, gdyż nietylko w Belgii wyrządzono kościołowi krzywdę.

Petersburg, 20 sierpnia. Urzędowa depesza. Minister spraw wewnętrznych, Makow, mianowany taj-

nym radcą, ministrem poczt i telegrafów oraz szefem departamentu obcych wyznań. Tajny radca Kochanow mianowany adjunktem ministra spraw wewnętrznych, a Martynow usunięty z tej posady. Ogłoszono ukaz carski o zniesieniu najwyższej komisji oraz trzeciego oddziału tajnej kancelaryi i ustanawiający nowe ministerstwo poczt i telegrafów.

Kijów, 20 sierpnia. Dwom prześlępcom politycznym skazanym 14 b. m. zmienił car karę śmierci na dożywotnie roboty przymusowe.

Londyn, 20 sierpnia. W Izbie wyższej rząd oświadczył, że agitację w Irlandyi uważa za groźną dla pokoju, ale nie zamierza zaprowadzać środków wyjątkowych. Obecnie obowiązujące ustawy wystarczą, a rząd postanowił wszelkimi środkami bronić życia, własności, sprawiedliwości i prawa.

Wiedeń, 21 sierpnia. Fremdenblatt uspokaja obawy wywołane świeżem zamianowaniem dwóch czeskich profesorów na uniwersytecie pragskim. Nowomianowani profesowie Fricz i Boricky zostali przez kolegium, złożone w większej części z niemieckich profesorów, zaproponowani jednomyślnie na posady profesorów zwyczajnych jako znakomici specjaliści. Niemiecka większość nie ucierpi w skutek tej nominacji, ponieważ obecnie mianowani profesorowie czescy już przedtem zasiadali i mieli głos w kolegium, a nadto obok obecnych czterech czeskich nominacji nastąpiło kilka nominacji niemieckich, tak, że stosunek głosów nie zostanie naruszonym na niekorzyść Niemców.

Konstantynopol, 21 sierpnia. Odpowiedź Porty w sprawie czarnogórskiej kończy się oświadczeniem, że jeżeli wbrew wszelkim

oczekiwaniom jej propozycya odrzuconą zostanie i mocarstwa dopomoga Czarnogórze do zajęcia Dulcigno przemocą, w takim razie Porta nie weźmie udziału w żadnym takim działaniu, któreby nie uzyskało jej przyzwolenia.

Telegrafowany kurs wiedeński.

Wiedeń, 20 sierpnia 1880, godzina 2 m.
17. Losy kredytowe 178 50. Węg. akcyje kredyt. 257.—. Akcyje anglo-austr. 135.—. Akcyje banku Union 114 25. Akcyje kolei Karola Ludwika 273 75. Akcyje kolei północnej 246.—. Akcyje kolei południowej 80 25. Akcyje kolei Alfeld 157 50. Akcyje kolei Elżbiety 191 50. Akcyje kolei Lwow-Czerniow. 167.—. Akcyje kolei węg. północno-wschodniej 147.—. Akcyje kolei Rudolfa —.—. Akcyje kolei Albrechta —.—. Węg. oblig. państw. w złocie 87 75. Galic. oblig. indemn. 97 40. Losy z r. 1864 175.—. Losy regulacyi Cissy 109 80. Akcyje banku obrotowego —.—. Losy tureckie 14 50. Akcyje kolei węg.-galicyjsk. —.—. Akcyje kolei państwowej —.—. Akcyje banku związkowego 137 50. Rubel papierowy 1 23 60. Wiedeńskie losy 118 50. Węgierskie losy 112 25. Mark niemieck —.—. Węgierska rena 109 80. Uspობienie silne.

Wiedeń, 20 sierpnia 1880, godzina 4 minut 30. Akcyje kredytowe —.—. Anglo-austr. —.—. Unionsbank —.—. Kolej Karola Ludwika —.—. Południowa, —.—. Renta pap. —.—. Rubel papierowy —.—. Gal. listy zastawne 102.—. Gal. indemnizacyjne —.—. Mark niem —.—. Gal. bank rustykalny 102 50. Losy z r. 1860 —.—. Napoleondor —.—. Uspობienie —

Wiedeń, 21 sierpnia 1880, godz. 10 m.
43. Akcyje kredytowe 274 90. Anglo-austr. 134 50. Akcyje banku Union 113 90. Kolej Kar. Ludw. 273 60. Południowa —.—. Napoleondor 9 35.—. Rubel papierowy 1 23 1/4. Renta pap. —.—. Galic. bank hip. —.—. Gal. oblig. indemn. —.—. Gal. listy zastaw banku włosc. —.—. Losy z r. 1860 —.—. Uspობienie wyczekujące.

Telegramy zbożowe z d. 20 sierpnia.
Wiedeń: Pszenica 11 25 do —.— zł., ży-

to 10 30 do 10 70 zł., okowita pr. 10.000 liter procent 34 50 do 34 75 zł. — Buda-Peszt: Pszenica 75 klgr. (na jesień) —.— do —.— zł., rzepak (sierpień — wrzes) —.— zł. Berlin: Pszenica żółta (na lipiec—sierpień) 215.—, żyto —.—, spiritus beo 60.—, olej rzepakowy 54 90. Szczecin: Pszenica —, rzepik —.—. Paryż: maki 159 klgr. 61.—, olej rzepakowy 72 25. Spiritus —.—. Wrocław: Pszenica —.—, żyto —.—, owies —.—, spiritus —.—, kukurudza —.—, Kolonia: Pszenica —.—.

Odpowiedzialny redaktor: Władysław Łoziński

Do dzisiejszego numeru gazety załącza się cennik pierwszego zakładu chemiczno-kosmetycznego i kumysowego J. Ichnatowicza, magistra farmacyi i chemika sądowego. Lwów, ulica Kopernika Nr. 3.

Spostrzeżenia meteorologiczne.
z dnia 21 sierpnia 1880 o godzinie 7 rano.
Barometr 736.7 mm. przy temp. 0°C. Psychrometr suchy + 15.0°C. Psychrometr wilgotny + 14.2°C. Prężność pary 11.6 mm. Wilgoć 91%. Zachmurzenie 9. Wiatr NEI. Ozon 9.
Temperatura powietrza 12.0°C.
Barometr idzie w górę.
Stan barometru nad poziomem morza 761.4 mm.

Przyjechali do Lwowa.

Hotel Angielski.
Pp. A. Zajackowski z Przemyśla. J. Kędziński z Felsztyna. K. Greszel z Ropczyca. L. Szozeński z Jass. E. Reiszewicz z Katowic.
Hotel George'a.
Pp. K. hr. Badeni z Krakowa. Dr. A. Jahn z Zwikau. W. Czaykowski z Medwedowic. Cz. Kozłowiecki z Maydanu. A. Krzanowski z Królestwa. Dr. B. Rosenstok z Wiednia. Dr. A. Nosalski z Rossyi. J. Rayski z Paryża.

Hotel Europejski.
Pp. G. Kamiński z Borzykowa. W. Pouchowski ze Złoczowa. R. Schwarz z Wiednia. J. Süsswein z Brodów.

Hotel Warszawski.
Pp. A. Ligeza z Magierowa. J. Hawerland z Gotschdorf. E. Skulicz z Brodów. J. Skobowicz z Grzymałowa.

Hotel Langa.
Pp. M. Antolicz z Krakowa. J. Trzeiński z Koniuch. A. Rück z Drezna. R. Pfander z Norrymbergi. F. Buchelt z Wiednia. J. Spinez z Schönfeld.

Odjechali ze Lwowa.

Pp. B. hr. Romer do Borowa. Dr. F. Fruchtmann do Stryja. E. Gniewosz do Nowosielec. A. Jendrzewicz do Zaczernic. J. Krzysztofowicz do Sassowa. A. Rakowski do Krakowa.

Pociągi kolejowe.

Przychodzą do Lwowa.
Według południka Peszteńskiego.
Z Czerniowiec: o godz. 9 min. 40 wieczór (pociąg pospieszny); o godz. 3 min. 45 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 32 po południu (pociąg mieszany).
Z Krakowa: o godz. 5 min. 20 rano (pociąg pospieszny); o godz. 9 min. 7 wieczór (pociąg osobowy); o godz. 11 przed południem (pociąg mieszany).
Z Podwołoczysk: (na dworzec w Podzamczu); o godz. 3 min. 8 rano (pociąg mieszany); o godz. 3 min. 36 po południu (pociąg mieszany).
Z Podwołoczysk: (na dworzec lwowski główny); o godz. 10 min. 10 wieczór pociąg pospieszny; o godz. 3 min. 30 rano (pociąg osobowy); o godz. 3 min. 52 po południu (pociąg mieszany).
Ze Stanisławowa: (na Stryj) do Lwowa o godz. 8 min. 10 wieczór.

Odchodzą ze Lwowa.

Według południka Peszteńskiego.
Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 10 rano (pociąg pospieszny); o godz. 11 min. 50 po południu (pociąg mieszany); o godz. 10 min. 50 w nocy (pociąg mieszany).
Do Krakowa: o godz. 10tej min. 3 w nocy (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 33 rano (pociąg osobowy); o godz. 4 min. 39 po południu (pociąg mieszany).
Do Stanisławowa: (na Stryj); o godz. 6 min. 45 rano.
Do Podwołoczysk: (z dworca w Podzamczu); o godz. 10 min. 39 w nocy pociąg mieszany; o godz. 12 min. 32 w południe (pociąg mieszany).

Cennik lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.
Lwów dnia 20 sierpnia 1880

I. Akcyje za sztukę	
kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	272 50 275 50
Kol. lwow. cz. i. j. po 200 zł. w. a.	166 — 169 —
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	236 — 300 —
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	250 — 254 —
II. Listy zast. — 100 zł.	
Węg. kredyt. galic. 5 pr. w. a.	97 80 98 80
" " " 4 pr. w. a.	91 50 92 50
" " " 5 pr. okresow.	97 80 98 80
Banku hip. galic. 6 pr. w. a.	101 70 102 70
Listy dłużne g. z. kr. w. 6 pr. w. a.	102 — 103 50
III. Listy dłużne za 100 złr.	
Gal. roln. kred. Zakład dla Gal. Bukow. 6 pr. los. w 15 lat	92 — 94 —
IV. Obligat. za 100 zł.	
Indem. galic. 5 proc. m. k.	97 20 98 20
Oblig. komunalne gal. Zakł. kred. włościańskiego 6 proc. w. a.	99 — 100 —
Pożyczki kr. z r. 1873 po 6 pr. w. a.	100 — 102 —
V. Losy miast Krakowa i Stanisławowa	
" " " " " "	19 — 21 —
" " " " " "	25 — 27 50
VI. Monety.	
Dukat holenderski	5 41 5 52
Dukat cesarski	5 47 5 57
Napoleondor	9 30 9 40
Rosyjski imperyal	9 58 9 72
Rubel rosyjski srebrny	1 56 1 68
" " papierowy	1 21 1/4 1 28 1/4
50 marek niemieckich	57 40 58 10
100 " " "	99 50 100 50

Kurs giełdy wiedeńskiej
z dnia 18 sierpnia 1880.

I. Dług państwa.	
Jednolity dług państwa w banknot	
maj-listopad	72.50 72 65
lut-y-sierpień	72.50 72 65
Jednolity dług państwa w srebrze	
styczeń-lipiec	73.45 73 60
kwiecień-październik	73.45 73 60
Losy z roku 1854 po 250 złr. m. k.	
" " " " " " " " " " " "	124.90 125 20
" " " " " " " " " " " "	1860 po 500 złr. w. a. 5 pr. 132.— 132 25
" " " " " " " " " " " "	1860 po 100 zł. 5 pr. 133.— 133 50
" " " " " " " " " " " "	1864 po 50 zł. 175.50 176.—
" " " " " " " " " " " "	1864 po 100 zł. 175.— 175 50
Benty Com. po 42 lir. austr.	—.— 29.—
Listy zastaw. dom. i państw. po 120 złr. 5 proc.	
Austr. Asyg. skarb. zwrotna 1881 5 pr.	146.50 —.—
Austr. renta zł. wolna od podatku 4 pr.	101.— 101 30
87.70 87 85	
II. Obligacje państwa. 5 pr. (za 100 zł. m. k.)	
Czech	104.50 —.—
Bukowiny	97.5 98 75
Galicyi	97.60 98.—
Niższej Austrii	105.50 106.—
Siedmiogrodu	93.— 93 50
Węgier	94.50 95 25
III. Akcyje.	
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	133.— 133 25
Inst. kred. dla handlu po 150 złr.	273.80 274.—
Niżno-austr. tow. eskont. po 500 zł.	780.— 790.—
Gal. banku hip. po 200 zł.	—.— —.—
Gal. bank. han. i prz. a 200 zł. wpl. 40 pr.	—.— —.—
Gal. zakł. kred. ziemski a 200 zł.	—.— —.—
Banku austro-węgiersk. a. 300 zł.	827.— 829.—
Kol. Albrechta a 200 zł. w srebrze	73 75 74 —
Aust. Tow. żegluga par. dun. po 500 zł. mk.	567.— 569 —
Kol. Cesarzowej Elżbiety po 200 zł.	191.— 191 50
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł.	—.— —.—
Północna kolej po 1000 zł. m. k.	2463.— 2467 —
Kol. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	222 25 222 75

Kurs giełdy lwowskiej
z dnia 20 sierpnia 1880.

I. Listy zastawne losowane.	
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny w 15 l. 8 pr.	95.— 97.—
Powz. austr. zakł. kr. ziem. 5 pr. w. r.	116.75 117.—
Gal. zak. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6 pr.	101.— —.—
" " " " " " " " " " " "	w 20 l. 7 pr. 106.50 107.50
" " " " " " " " " " " "	w 36 l. 5 1/2 pr. 95.50 —.—
Gal. Tow. kred. w. a. po 4 proc.	92.— —.—
" " " " " " " " " " " "	po 5 proc. 95.— 98 50
" " " " " " " " " " " "	po 5 proc. w 37 latach zwrotne 98.— 98 50
Gal. banku hip. po 6 proc.	102.— 102 40
Gal. Zakł. kred. włosc. po 6 proc.	103 25 103 75
Banku austro-węgiersk. po 5 proc.	103 50 103 65
Węg. Tow. ziem. ako. po 5 1/2 proc.	100 — 100 50
Zakł. kr. ziemsk. po 5 1/2 proc.	101 25 101 75
II. Obligacje z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.)	
Kol. Albrechta a 300 zł. 5 pr. w. a.	90 50 91.—
Tow. kol. żel. państw. Preszów-Tarnów (w. w.) a 300 zł. 5 proc. w srebrze	85.— 85 50
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	105 75 —.—
" " " " " " " " " " " "	po 100 zł. w. a. 161 75 —.—
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5 pr.	104 75 105 25
" " " " " " " " " " " "	II. emisji 102 75 103 25
" " " " " " " " " " " "	III. —.— 102 50 103.—
" " " " " " " " " " " "	IV. —.— —.—
Kol. Lwow-Czern. Jass. III emisji a 300 zł. 5 proc. w srebrze z r. 1865	91 75 92.—
" " " " " " " " " " " "	z r. 1867 96.— 96 50
" " " " " " " " " " " "	z r. 1865 91 75 92.—
" " " " " " " " " " " "	z r. 1872 90.— 90 50
Węg. gal. kol. 200 złr. 5 proc. w w. r.	86 75 87.—
III. Losy.	
Inst. kr. dla han. i prz. po 100 zł. w. a.	178 75 179 25
Clarago po 40 zł. m. k.	42 50 43 25
Inst. kred. dla handlu po 150 zł. m. k.	246 75 247 25

Kurs złota.

Keglewiec po 10 zł. m. k.	16 50 17.—
Losy miasta Krakowa	19 70 19 90
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	41.— 41 50
Paliego po 40 zł. m. k.	41 25 41 75
Fundacya szpitala Aryst. Rudolfa	18.— 18 50
Salma po 40 zł. m. k.	50 — 51 —
St. Genois po 40 zł. m. k.	47 25 47 50
Pożyczka m. Stanisławowa (po 20 zł. w. a.)	25.— 26.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	135 75 —.—
" " " " " " " " " " " "	po 50 zł. w. a. 65.— —.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	32 25 32 75
Widuscharzta po 30 zł. m. k.	41 75 42 25
IV. Weksle (na 3 miesiące)	
Augsburg za 100 zł. w. p. o.	—.— —.—
Berlin za 100 mark w. p. n.	—.— —.—
Frankfurt za 100 mark f.	—.— —.—
Hamburg za 100 mark w. p. n.	—.— —.—
Londyn za 10 ft. szt.	117 70 117 85
Paryż za 100 fr.	46 50 46 55

Kurs złota.

Dukat cesarski men.	5 55.— 5 56.—
" " " " " " " " " " " "	pełnej wagi 5 54.— 5 55.—
Korona	—.— —.—
20-frankówka	9 35 50 9 36.—
Rosyjski imperyal	9 64.— 9 66.—
Talar awiażkowy	—.— —.—
Srebro	—.— —.—

Kurs lwowskiej izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński z dnia 20 sierpnia 1880

zł. / ct	
Jednolity dług państwa w banknotach	72 80
" " " " " " " " " " " "	w srebrze 73 75
Renta w złocie	88 10
Losy pożyczki z roku 1860	131 80
Akcyje banku austro-węgierskiego	835 —
" " " " " " " " " " " "	kredytowego 276 —
Londyn	117 70
Srebro	—.—
Napoleondor	9 85
Dukat cesarski men.	5 55
" " " " " " " " " " " "	pełnej wagi 5 56

(5710 1—3) **Edykt.**
L. 30371. Ces. król. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, iż Hipolit i Marya małżonkowie Ehrenfeld w sprawie o wykreślenie ze stanu biernego rewalności pod l. 609 1/4 położonej intabulowanego Dom. 32. p. 398 n. 17 on. obowiązku złożenia do depozytu sądowego resztującej części kupa 65 zł. 16 ct. m. k. przeciw Kaczmierzowi i Janowi braciom Szczepanowiczom ewentualnie spadkobiercom tychże pod datem 2 lipca 1880 l. 30371 pozew wniosli i pomoe sądowa prosili, wskutek czego c. k. Sąd krajowy uchwałą z dnia 24 lipca 1880 l. 30371 pozew ten do pisemnego postępo-

wania celem wniesienia obrony w przeciagu 90 dni dekretował ponieważ miejsce pobytu pozwanych tychże jest niewiadomem a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania i na ich własny koszt i szkodę, tutejszego adwokata Dra Tilla w zastępstwie adwokata Dra Stanisława kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sątovej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzona będzie.
Niniejszym więc edyktem wzywa się zapoznać aby w należytych czasie stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z za-

niedbania skutki sam sobie przypisać będą musieli.
Lwów dnia 24 lipca 1880.
(5724) **Ugłoszenie.**
L. 11382. Wskutek wniosków wierzycieli mianuje się Rubina czyli Rivena Hamerschied buchhaltera w Drohobyczu zawiadowcą masy konkursowej Altera Feuersteina a Matesa Siegmanna właściciela szybko w Drohobyczu zastępcą zawiadowcy.
C. k. sąd obwodowy.
Sambor dnia 3 sierpnia 1880.
(5704 3—3) **Edykt.**
L. 8900. C. k. sąd powiatowy w Stryju ogłasza, że na zaspokojenie różnych kwot

nieślących się c. k. uprzyw. galic. akcyjn. Bankowi hipotecznemu we Lwowie, rozpisano realicytacye realności pod l. d. 7 m. w Stryju leżącej, do dłużnika Nuchima Awerbacha należącej, na dzień 2 września 1880 o godzinie 10 rano z tem, że na tym terminie realność powyższa za jakąbądź cenę sprzedaną będzie.
Cenę wywołania 5763 złr. 91 ct.
Wadyum 288 zł.
Resztę warunków i odnośny wyciąg tabularny można w tusądowej registraturze przejrzeć.
C. k. sąd powiatowy.
Stryj dnia 13 lipca 1880.

(5760 1-3) Obwieszczenie.

L. 1945. Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 147 złr. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 49 w Rabem położonej dłużnika Piotra Berezańskiego własnej, w dniu 1 września, 6 października i 3 listopada 1880 zawsze o godzinie 9 rano, tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 400 złr. wyprowadzona, zakład wynosi 40 złr.

Warunki licytacyjne, akt opisanie i oszacowania rzeczony realności mogą być przejrzane w tuządowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ustrzyki dnia 30 czerwca 1880.

(5761 1-3) Obwieszczenie.

L. 1949. Celem zaspokojenia wierzytelności c. k. uprz. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie w kwocie 150 złr. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż realności pod l. k. 42 w Rabem położonej, dłużnika Prokopa i Hanuski Moskalów własnej, w dniu 1 września, 6 października i 3 listopada 1880 zawsze o godzinie 9 rano tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 400 złr. wyprowadzona. Zakład wynosi 40 złr.

Warunki licytacyjne, akt opisanie i oszacowania rzeczony realności mogą być przejrzane w tuządowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ustrzyki dnia 30 czerwca 1880.

(5762 1-3) Obwieszczenie.

L. 2357. Celem zaspokojenia wierzytelności Mendla Reischerera w kwocie 43 złr. 55 $\frac{1}{2}$ ct. z pn. rozpisuje sąd egzekucyjną sprzedaż placu budowlanego pod l. k. 108 i 101 w Ustrzykach położonego, dłużnika Hersza Kormana w Ustrzykach własnego w dniu 1 września, 6 października i 3 listopada 1880 zawsze o godzinie 9 rano, tutaj w drodze publicznego przetargu odbyć się mająca.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa na kwotę 160 złr. wyprowadzona, zakład wynosi 16 złr.

Warunki licytacyjne, akt opisanie i oszacowania rzeczony realności mogą być przejrzane w tuządowej registraturze.

C. k. sąd powiatowy.

Ustrzyki dnia 30 czerwca 1880.

(5749 1-3) Obwieszczenie.

L. 5195. C. k. sąd powiatowy w Dobromilu ogłasza, że na zaspokojenie wierzytelności Ides Kupferbergowej przeciw Piotrowi i Nastuni Tyrom w kwocie 51 złr. w dniach 17 września, 22 października i 26 listopada 1880 publiczną sprzedaż realności pod l. 104 w Pietnicach położonych każdym razem o godzinie 10 rano w kancelaryi tutejszego sądu z ceną wywołania 280 złr. z zakładem 28 złr. przeprowadzoną będzie.

Tylko na trzecim terminie nastąpi sprzedaż poniżej ceny szacunkowej.

Nabywca obowiązany będzie połowę ceny kupna zaraz po licytacji złożyć.

Resztę warunków wolno w tuządowej registraturze przeglądać, kuratorem wierzytelni ustanowiono Izidora Czoponowskiego w Tarnowie.

C. k. sąd powiatowy.

Dobromil 27 lipca 1880.

31. 4530. M. S. (5763 1-2)

Grundmachung.
Die zur Standes-Ergänzung des f. f. Marine-Kommissariats notwendig werdenden Aufnahmen von provisorischen Marine-Kommissariats-Gleichen werden von nun an nur mit 1 Mai und 1 November stattfinden.

Die Bewerber um diese Aufnahme haben daher ihre instruirten Gesuche im Laufe der zweiten Hälfte des Monats März, beziehungsweise September dem Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine Section) einzusenden.

Gesuche, welche außerhalb dieser Termine einlangen, werden entweder unberücksichtigt zurückgestellt, oder erst nach Ablauf des nächster Einberufungs-Termines erledigt.
Wien im August 1880

Vom f. f. Reichs-Kriegs-Ministerium (Marine Section).

(5753 1-3) Obwieszczenie.

L. 11286. C. k. sąd pow. mając. d. l. w Tarnopolu ogłasza, iż na zaspokojenie wierzytelności Jukima Billera 20 złr. 40 ct. z pn. publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 30, 145, 146, 326 i 413 się składającej dnia 22 września 1880 o godzinie 10 rano przedsięwziętą będzie, i że realność ta na jednym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej, kwotę 1050 złr. wynoszącej pozbyta zostanie.

Wadium wynosi 50 złr.
Resztę warunków powziąć można w registraturze sądowej.

Tarnopol dnia 26 lipca 1880.

(5756 1-3) Obwieszczenie.

L. 2336 C. k. sąd powiatowy w Ro-

zwadowie zawiadania Kazimierza Tomaszewskiego z życia i miejsca pobytu niewiadomego, iż przeciw niemu Jan Rybak i Jędrzej Złotek wnieśli pozew na dniu 1 maja 1880 do l. 2336 o zapłatzenie sumy 127 złr. w. a. z pn. wskutek czego ustanawia się dla niego kuratorem Jana Wajdę z Rozwadowa i wyznaczono do rozprawy sumarycznej termin na 22 września b. r. o godzinie 9 z rana wzywając pozwanego, aby środków do obrony kuratorowi dostarczył lub innego pełnomocnika ustanowił, w przeciwnym bowiem razie skutki z zaniedbania wynikające sam sobie przypisać będzie musiał.

Rozwadows dnia 10 czerwca 1880.

(5759 1-3) Edykt.

L. 4380. W dniu 1 września 1880 o godzinie 10 rano zostanie przymusowo sprzedana realność pod Nr. 25 w Mokryszowie położona, Andrzeja i Jadwigi Jagielskich własna na zaspokojenie kwoty 87 złr. z pn. Jakóba Scheniauga.

Cena szacunkowa wynosi 915 złr. w. a. Wadium 92 złr.
Tarnobrzeg 24 lipca 1880.

(5660 1-3) Edykt.

L. 5064. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie na prośbę Izaka Amkrauta wzywa posiadacza wekslu d. t. Rzeszów 11 stycznia 1876 płatnego 1 listopada 1877 na 500 złr. przez Beilę Leistynę akceptowanego, aby weksel ten w ciągu 45 dni tutejszemu sądowi przedłożył i prawo swe wykazał, inaczej weksel za umorzony uznany będzie.

Rzeszów 27 lipca 1880.

(5659 1-3) Edykt.

L. 4734. C. k. sąd obwodowy w Rzeszowie zawiadania niniejszym edyktem Maurycego Szymanowskiego, że przeciw niemu pod 13 lipca 1880 do l. 4734 Estera i s. l. s. Ehrenkrone 2 s. l. s. Fröhlich o zapłatzenie kwoty 1850 złr. wniosła pozew i w załatwieniu tegoż pozwu termin do wniesienia obrony na 90 dni wyznaczony został.

Gdy pozwany w Itajacha w cesarstwie Brazyjskim przebywa przeto c. k. sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego jak również na koszt i niebezpieczeństwo jego tutejszego adwokata Dr. Maksymiliana Kostheima z zastępstwem adwokata Dr. Wawruscha kuratorami nieobecnego ustanowił, z którym spór wytoczony według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie albo sam stał, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu dla niego zastępcy udzielił lub wreszcie ianego obrońcę sobie obrał i o tem c. k. sądowi obwodowemu doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów 22 lipca 1880.

(5768 1-3) Edykt.

L. 28125. C. k. sąd krajowy we Lwowie podaje do wiadomości, że celem osiągnięcia pretensji Tekli Abl w kwocie 4853 złr. 77 ct. w. a. z pn. dozwolona została przymusowa sprzedaż należących do Ottmara Victoriniego, jak Dom. 156 p. 345/362 n. 11/11 haer. dwóch trzecich części gruntów pod l. 46 $\frac{1}{4}$ i 47 $\frac{1}{4}$ we Lwowie położonych, która to sprzedaż odbędzie się w sądzie tutejszym w jednym terminie na dniu 7 października 1880 o godzinie 11 przed południem w sali rozpraw ustnych.

Przedmiot sprzedaży stanowią dwie trzecie części gruntów pod l. 46 $\frac{1}{4}$ i 47 $\frac{1}{4}$ we Lwowie położonych wedle Dom. 156 pag. 345/362 n. 11/11 haer. Ottmara Victoriniego własnych, które na powyższym terminie nawet poniżej ceny szacunkowej wynoszącej wedle przetargu uchwały sąd. z dnia 31 października 1879 do l. 50626 do wiadomości sądowej prot. k. oszacowania sume 1553 złr. 83 $\frac{1}{2}$ ct. w. a. za jakąkolwiek bądź cenę sprzedane zostaną.

Każdy chęć kupienia mający obowiązany jest jako wadium sumę 78 złr. w. a. do rąk komisji licytacyjnej gotówką lub też w książeczka h. gal. kasy oszczędności złożyć.

Resztę warunków licytacyjnych protokół oszacowania, tudzież ekstrakt tabularny przejrzeć można w t. s. registraturze.

O tem zawiadamy obie strony niewiadomego z życia i miejsca pobytu egzekuta Ottmara Victoriniego do rąk ustanowionego dla niego kuratorem adwokata Dra Biko, tudzież wierzytelni hipotecznych, a mianowicie masę popularną Krzysztofa Milkowskiego, dalej spadkobierców s. p. Macieja Kiwińskiego z imienia życia i miejsca pobytu niewiadomych, a w końcu wszystkich wierzytelni, którzyby po wydaniu wyciągu tabularnego t. j. po dniu 18 stycznia 1880 na hipotekę powyższej realności weszli, lub którymby dotyczące uchwały licytacyjne wczynie lub wcale doręczone być nie mogły do rąk ustanowionego t. s. uchwałę z 7 lutego 1880 l. 3103 kuratora adwokata Dr. Gorkiewskiego z substytucją adwokata Dr. Nurkowskiego i przez niniejszy edykt.

Lwów dnia 7 sierpnia 1880.

(5686 1-3) Edykt.

L. 5294. C. k. sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensji galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 1452 złr. 13 et z pn. odbędzie przymusową sprzedaż folwarku „nowy dwór“ Dom. 506 pag. 411 haer. 1 zapisanego w powiecie przemyskim położonego, z kompleksu dóbr Baczowa i Podusilnej wydziałonego w zabudowaniu sądowym dnia 13go października 1880 o godzinie 10 przed południem także niżej ceny wywołania 5384 złr. jednak nie niżej jak za 2600 złr. w. a.

Wadium wynosi 269 złr. 20 ct.
Dalsze warunki przeglądać można w registraturze.

Dla wierzytelni, którzyby po dniu 12 listopada 1879 do tabni weszli lub którymby uchwała licytacyjna pozwalająca lub dalsze licytacyi lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub w części nie zostały doręczone adw. Dr. Wesolowskiego ze zastępstwem przez adw. Dra Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów 17 lipca 1880.

(5752 1-3) Edykt.

L. 18912. C. k. sąd powiatowy delegowany miejski w Krakowie podaje do wiadomości, że w dniu 18 kwietnia 1875 zmarł w Lipsku Majer Zwirn bez pozostawienia ostatniej woli rozporządzenia. Między powołanymi dziedzicami z mocy ustawy do spadku po tymże jest także córka Rozalia Zwirn niewiadoma z życia i miejsca pobytu.

Wzywa się więc Rozalję Zwirn, aby w ciągu jednego roku, licząc od dnia powyżej wyrażonego, zgłosiła się w tut. sądzie i aby wniosła oświadczenia swe do spadku przeciwnym bowiem razie spadek przeprowadzonym będzie z dziedzicami zgłaszającymi się i z kuratorem dla niej ustanowionym w osobie c. k. notariusza Juliana Gutowskiego.

Kraków 24 lipca 1880.

(5672 1-3) Edykt.

L. 32270. C. k. Sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Feiga Türk współwłaścicielka realności pod l. 123 $\frac{1}{4}$ we Lwowie przeciw niewiadomym z życia i miejsca pobytu spadkobiercom Michała Kossak pod d. 13 lipca 1880 do l. 32270 pozew wniosła i o pomoc sądową prosiła, wskutek czego ciż spadkobiercy w przeciągu dni 90 pod rygorem § 32 post. sąd. pisemną obronę wnieść mają; ponieważ miejsce pobytu spadkobierców Michała Kossak tutejszemu sądowi nie jest wiadomem, a zatem c. k. Sąd krajowy do zastępowania i na jej koszt i szkodę, tutejszego adw. Dra Skalkowskiego z substytucją adwokata Dra Krówezyńskiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej, przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych, aby w należyłym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 31 lipca 1880.

(5678 3-3) Edykt.

L. 34701. C. k. sąd krajowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Jan Frankowski i T. z Sidorowiczów Nikolliz przeciw masie spadkowej Piotra Rad i tegoż spadkobiercom względnie tychże prawna bywcom pod dniem 28 lipca 1880 l. 34701 pozew o ekstabulację sumy 200 duk. holenderskich ze stanu biernego realności we Lwowie pod l. 178 $\frac{3}{4}$ położonej, wniosła wskutek czego do zastępowania pozwanym i na ich koszt i szkodę, tutejszego adwokata Dra Skalkowskiego z substytucją adwokata Dra Krówezyńskiego-go kuratorem ustanowiono, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się zapozwanych aby w należyłym czasie osobiście stanęli, lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielił, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stosownych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 7 sierpnia 1880.

(5717 3-3) Obwieszczenie.

L. 7649. W celu zabezpieczenia do stawy konserwy dla gościńca państwowego podolskiego w tutejszym okręgu budowniczym w trzechletnim okresie 1881, 1882 i 1883 odbędzie się w tutejszym c. k. starostwie w dniu 25 tego miesiąca publiczna licytacya przez składanie pisemnych ofert.

Dostawa na rok 1881 wynosi dla tego gościńca podolskiego 1690 metrów sześciennych szutru w kwocie fiskalnej 4399 złr. 65 ct. Blizsze warunki przedsiębiorstwa tego dotyczące jak niemniej wykaz przestrzeni na które materiały z wyznaczonych kamieniołomów dostarczyć należy, mogą być przejrzane w tutejszym c. k. starostwie w godzinach urzędowych gdzie także oferty zaopatrzone marką stempłową na 50 ct. i 5 pr. wadium z wyrażeniem cen nie tylko cyframi ale także

i literami w powyższym terminie najpóźniej do godziny 12tej w południe podane być mają.

Oferty nieulożone według wzoru w §. 45 warunków licytacyjnej przepisanej, lub nie wniesione w terminie niebędą uwzględnione.

Z c. k. Starostwa.

Zaleszczyki dnia 15 sierpnia 1880.

(5505) Ogłoszenie.

L. 11501. W imieniu Jego Cesarskiej Mości c. k. sąd krajowy dla spraw karnych orzekł na mocy §. 489 i 493 spr. karn. i §. 37 u. pr. że treść artykułu umieszczonego w Nr. 15 czasopisma „Batkiwszczyna“ z dnia 1go sierpnia 1880 pod napisem „Po sojmie“ w ustępie od słów: „Ruski posły wnieśli“ aż do słów „podatków składają“: zawiera znamiona występku z §. 300 u. k. zatem usprawiedliwioną jest zarządza przez c. k. Prokuratora rządowego konfiskata tego czasopisma.

W skutek tej uchwały wzbronione jest dalsze rozpowszechnianie tego artykułu a zabraany nakład ma być zniszczony.

Lwów dnia 7go sierpnia 1880.

(5751) Ogłoszenie.

L. 304. Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Zazdrość rozpoczną się dnia 9go września 1880.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Komisya hipoteczna przy Prezydium c. k. sądu obwodowego
Tarnopol dnia 18 sierpnia 1880.

(5750) Ogłoszenie.

L. 305. Dochodzenia miejscowe w sprawie założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Ruzdzwiany rozpoczną się dnia 20 września 1880.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może przed kierującym dochodzeniami się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Tarnopol dnia 18 sierpnia 1880.

(5766) Ogłoszenie.

L. 1006. Dochodzenia miejscowe w celu założenia księgi gruntowej w gminie katastralnej Rodziałów powiatu sądowego Sokalskiego rozpoczną się dnia 24go sierpnia 1880.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Lwów dnia 16 sierpnia 1880.

(5757) Edykt.

L. 68. Arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi gruntowej dla gminy Mała złożone zostały w c. k. sądzie powiatowym do powszechnego przejrzania.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisją hipoteczną do dnia 31 sierpnia 1880 r.

Ropczyce dnia 18 sierpnia 1880.

(5755) Ogłoszenie.

L. 4119. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iż złożona w sądzie powiatowym w Grybowie do powszechnego przejrzania arkusze posiadania i inne akta służące mające do założenia księgi hipotecznej dla gminy Ptaszkowa.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszy posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisją hipoteczną do dnia 28 sierpnia 1880, na którym dalsze dochodzenia przeprowadzone będą.

Grybów 18 sierpnia 1880.

(5758) Ogłoszenie.

L. 62. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi gruntowej dla gminy katastralnej „Barczyce vel Barceice“ dnia 23 sierpnia 1880 rozpoczęta.

Blizsze szczegóły zawierają ogłoszenia w urzędach gmianych.

Stary Sącz dnia 18 sierpnia 1880.

(5748) Ogłoszenie.

L. 5892. Po przeprowadzeniu dochodzeń miejscowych dla założenia ksiąg gruntowych w gminie katastralnej Chorobrow i Chorobrowice w obrębie sądu powiatowego w Kozowej, składa się protokoły tych dochodzeń wraz z dotyczącymi arkuszami posiadania we formie wykazów hipotecznych sporządzonymi, spisami posiadłości i kopiami map katastralnych tudzież protokołem parcelowem do powszechnego przejrzania w c. k. sądzie powiatowym w Kozowej.

Zarzuty przeciwko prawdziwości arkuszów posiadania, wniesione być mogą pisemnie lub ustnie w rzeczonym sądzie powiatowym a w dniu 2 września 1880 do przeprowadzenia dochodzeń odnoszących przeznaczonym, także przed komisją do założenia ksiąg gruntowych wydziałoną.

Co niniejszym dodaje się do publicznej wiadomości.

C. k. sąd powiatowy.
Kozowa 19 sierpnia 1880.

(5685 2-3) E d y k t.

L. 5293. C. k. Sąd obwodowy w Złoczowie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi galie. Towarzystwa kredytowego ziemskiego we Lwowie w kwocie 1258 zł. 51 ct. z pn. odbędzie się przymusowa sprzedaż folwarku „Mincina” Dom. 506 pag. 371 haer. 1 zapisanego w powiecie przemyskim położonego, z kompleksu dóbr Baczowa i Podsilnej wydzielonego w zabudowaniu sądownym dnia 14 października 1880 o godzinie 10tej przed południem także niżej ceny wywołania 4640 zł. jednak nie niżej jak za 2300 zł. w. a.

Wadyum wynosi 232 zł. w. a.

Dalsze warunki przegladnąć można w registraturze.

Dla wierzycieli którzyby po dniu 12go listopada 1879 do tabuli weszli lub którym by uchwała licytacji pozwalająca lub dalsze licytacji lub ekstrykacyi dotyczące uchwały wcale lub w części nie zostały doręczone, adw. Dra Wesołowskiego z zastępstwem przez adw. Dra Mijakowskiego na kuratora ustanowiono.

Złoczów dnia 17 lipca 1880.

(5741 2-3) E d y k t.

L. 16342. C. k. wyższy Sąd krajowy we Lwowie podaje w myśl ustawy z dnia 25 lipca 1871 l. 96 Dz. p. p. do powszechnej wiadomości, że wskutek prośby Arona Weissa do c. k. sądu obwodowego w Samborze na dniu 27 sierpnia 1879 wniesionej o utworzenie nowego ciała tabularnego dla realności jego pod l. k. 100 daw. 42 now. w mieście Samborze dzielnicy lwowskiej w Samborskim powiecie sądownym i w tatejskiej gminie podatkowej położonej, składającej się z parceli budowlanej l. 544 na której dom jest pobudowany, tudzież z parceli gruntowych l. 280 i 281, a graniczącej od wschodu z parcelami gruntowymi 282, 283 Teresy Krowczyńskiej — od zachodu z parcelami 278 i 279 Piotra Ungera — od północy z potokiem Dąbówka — od południa z ulicą Kopernika dawniej Tkacką zwaną c. k. Sądowi obwodowemu w Samborze poleconem zostało, ażeby tenże wygotował projekt utworzyć się mającego ciała tabularnego, który to projekt w tymże c. k. Sądzie obwodowym przejrany być może, a od dnia 1 września 1880 za księgi gruntową uważany będzie również oznaczają się, że od dnia 1 września 1880 począwszy, nowe prawa własności, czy zastawu i inne prawa hipoteczne, na wż opisanej nieruchomości, jako nowe ciała tabularne do księgi gruntowej wciągnąć się mającej, tylko przez wpis do księgi hipotecznej nabyte ograniczone, na innych przeniesione, uchylone być mogą.

Równocześnie wzywa c. k. wyższy Sąd krajowy wszystkich którzyby:

- a) na zasadzie praw przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego nabytych, domagali się zmiany wpisanych tamże stosunków własności i posiadania bez różnicy czy zmiana ta, przez dopisanie, odpisanie lub przepisanie, przez sprostowanie oznaczenia nieruchomości lub połączenie ciał hipotecznych, czyli też w inny sposób nastąpić ma.
- b) już przed dniem otwarcia tego nowego ciała tabularnego na nieruchomości tej lub na jej częściach nabyli prawa zastawu, służebności lub inne prawa do wpisu hipotecznego przydatne, o ile prawa te jako należące do dawniejszego stanu biernego wpisane być mają, a przy założeniu nowego ciała tabularnego wciągnięte nie zostały, ażeby w c. k. Sądzie obwodowym w Samborze swoje oznajmienie do dnia 1go maja 1881 tem pewniej wnieśli, ileż w przeciwnym razie utracą prawo popierania oznajmię się mających roszczeń przeciw osobom trzecim, które na mocy niezaprzeczonych wpisów w nowej księdze gruntowej zawartych prawa hipoteczne w dobrej wierze nabędą.

Nakoniec czyni się uwagę, że obowiązku zgłoszenia ta okoliczność nie zmienia, że prawo zgłosić się mające z księgi tabularnej, już do użytku służyć niemającej lub z ułatwienia sądowego widoczne jest, lub że jakie podania stron odnoszące się do tego prawa do sądu wniesionem zostało, tudzież że restytucy lub przywróceniu powyższego terminu dla pojedynczych stron miejsca nie ma.

Lwów dnia 7 lipca 1880.

(5740 2-3) Konkurs

L. 6216. Posada oficyała wyższego sądu krajowego we Lwowie z poberami Xtej klasy rangi jest do obsadzenia.

Ubiegający się wniosą w drodze przynależnej należycie adstruowane podania do Prezydium wyższego sądu krajowego we Lwowie do końca sierpnia b. r.

Lwów 17 sierpnia 1880.

(5687 2-3) E d y k t.

L. 2908. W dniach 30 września, i 2 listopada 1880 o 10tej godzinie przed południem odbędzie się w sądzie licytacja realności pod l. k. 57 w Busku na Starem mieście w powiecie Kamionka str. położonej, wedle Dom. II p. 272 n. 10 haer. i p. 273

n. 12 haer. Hersza Sigala własnej, tudzież 1/4 części realności w Busku na Nowem mieście w powiecie Kamionka str. położonej, wedle Dom. III p. 12 n. 5 haer. Hersza Sigala własnych, na rzecz Gustawa Borysiewicza celem zaspokojenia sum dłużnych 500 zł. i 300 zł. a. w. z pn. na których powyższe realności tylko wyżej lub za cenę szacunkową bez wszelkiej ewikcyi, każda z osobna zostaną s rzedane.

1. Cena wywołania co do realności pod l. k. 57 5140 zł. a. w. zaś co do 1/4 części realności pod l. k. 128 800 zł. w. a.

2. Wadyum 10 pr.

3. Wyciągi tabularne, akta detaksacyi i reszta warunków można przejrzeć lub odpisać w tus. registraturze.

4. Na wypadek gdyby powyższe realności na powyższych terminach za lub wyżej ceny szacunkowej nie zostały sprzedane, wyznacza się do ułożenia ułatwiających warunków sprzedaży termin na dzień 30 listopada 1880 o godzinie 9tej przed południem, na który się wszystkich interesowanych wzywa z tem, że niestawiający za przystępujących do wniosków większości stawiających uważani będą.

Z c. k. Sądu powiatowego Busk 1 maja 1880.

(5742 2-3) E d y k t.

L. 21943. C. k. sąd krajowy we Lwowie zawiadamia niewiadomych z miejsca pobytu Abrahama Schüssla, że wskutek podania Adama Dębickiego de praes. 7go lutego 1880 l. 5936 dozwolono uchwałą z dnia 10 lutego 1880 wykreślić praw na rzecz Abrahama Schüssla w stanie biernym dóbr Pleśna i Rychwald Dom. 505 p. 80 n. 22 on. pod a) do e) poszczególnionych i uchwała ta do rąk ustanowionego dla Abrahama Schüssla kuratora p. adw. Dra Balka doręczoną została.

Lwów dnia 22 maja 1880.

(5725 2-3) Konkursowe

L. 6935. W masie konkursowej Józefa Preysa A. Dawida Preysa i Józefa Preysa w myśl wniosku większości wierzycieli przy wyroku dnia 2 sierpnia 1880 uczynionego P. Leon Ney za Złoczowa zarządcą masy tej zaś p. Izak Schwagier ze Złoczowa zastępcą zarządcy zamianowani zostali.

Złoczów dnia 7 sierpnia 1880.

(5719 2-3) L. 1429. Ogłoszenie licytacji.

C. k. sąd powiatowy w Jordanowie podaje do wiadomości, że w tymże sądzie odbędzie się przymusowa sprzedaż 5 parceli gruntu w 1/4 roli Bandurowej w Osieleu pod Nr. k. 50/152 położonych a to w trzech terminach jako to: 13 września 27 września i 11 października 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowi kwota 185 zł. Wadyum kwotę 19 złr. w. a.

Reszta warunków licytacyjnych i akt oszacowania mogą być w tutejszo-sądowej registraturze każdego razu przejrzane.

Jordanów dnia 14 maja 1880.

(5721 2-3) E d y k t.

L. 7329. C. k. sąd obwodowy w Koloymy podaje niniejszem do wiadomości, iż dnia 17 września 1880 o godzinie 10 rano w biurze VI. odbędzie się, celem zaspokojenia resztującej wierzytelności c. k. uprzyw. galie. akcyjnego banku hipotecznego w kwocie 905 zł. 4 ct. a. w. z pn. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 428 w Koloymy położonej. Nuty Rosenblatta własnej, na podstawie ułożonych ułatwiających warunków z tem, że także za przy powyższym terminie za jakąkolwiek cenę, a zatem nawet niżej ceny wywołania sprzedana będzie.

Wadyum wynosi 110 zł. w. a.

Inne warunki, ogłoszone w edykcji z dnia 29 maja 1879 l. 4907 i z dnia 30 czerwca 1880 l. 3215 pozostają niezmiennicze.

Wierzycieli niewiadomych uwiadamia się do rąk ustanowionego kuratora adwokata Dr. Zakrzewskiego.

Z Rady c. k. sądu obwodowego.

Koloymy dnia 22 lipca 1880.

(5734 2-3) E d y k t.

L. 2204. C. k. sąd powiatowy w Koszowie podaje do powszechnej wiadomości, że dnia 17 września 1880, 15 października 1880 i dnia 19 listopada 1880 każdym razem o godzinie 10 rano odbędzie się w sądzie tutejszym, celem zaspokojenia pretensyi Sury Merfaum w kwocie 30 zł. w. a. publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. s 58 w Utoropach położonej, Maksyma Dońska własnej, która na pierwszym i drugim terminie tylko za cenę szacunkową lub powyżej takowej na trzecim natomiast i poniżej owej sprzedana zostanie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa w kwocie 260 złr.

Wadyum wynosi 26 zł. w. a.

Akt opisania i oszacowania tudzież reszta warunków licytacyjnych w tutejszo-sądowej registraturze przejrzana być może.

C. k. sąd powiatowy.

Kossów 29 lutego 1880.

(5658 2-3) E d y k t.

L. 4242 cyw. Sąd obwodowy w No-

wym Sączu ogłasza, że na rekwizycję c. k. sądu krajowego w Wiedniu z 30 czerwca 1880 l. 43329 rozpisuje egzekucyjną sprzedaż przez licytację dóbr Zagorzany Jadwigi Anieli 2 im. Swolkienowej w powiecie sądownym Golicim położonych i pod l. 49 wykazów tabularnych w Nowym Sączu wpisanych na zaspokojenie wierzytelności Austr. węg. Banku w sumie 3015 zł. 38 ent. z pn. w tym sądzie w trzech terminach 13 i 27 października, i 10 listopada 1880 o godzinie 10 rano odbyć się mająca; cenę wywołania stanowi suma 33.000 zł. w. a. i na pierwszych dwóch terminach dobra te nie będą niżej tej ceny, a na trzecim niżej sumy 25 000 zł. sprzedane: suma 3.300 zł. stanowi wadyum.

O czem się zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomych wierzycieli hipotecznych: Julię z Jakubowskich, Stanisławę Andrzeja, Leona i Teofila Westfalewiczów, Adama Jakubowskiego, Marcela Lepkowskiego, Samuela Selcera, Leibe Menderera, Stanisławę hr. Ostrowską, Zofię Domagalską, Franciszka Jakubowskiego, Augusta Franta vel Frantie, Władysława Kamińskiego, Ksawerego Muszyńskiego, Frometę vel. Formetę Schwenk, Eleonorę Epstin, Wilhelma Jasmína, Beislę Rubin, Abrahama Rubiná, Sarę Leibe Fleischer, Breindlę Wank, Lezę Minz także Müuz, Karola Rychlickiego, Stanisława księcia Jabłonowskiego, Izaaka Kellera, dalej wszystkich wierzycieli, którzy po 26 maja 1880 na hipotekę dóbr Zagorzany weszli, i którym uchwały w niniejszej sprawie nie będą mogły być doręczone, do rąk kuratora adwokata Dra. Zielińskiego.

C. k. sąd obwodowy Nowy Sącz dnia 17 lipca 1880.

(5728 2-3) E d y k t.

L. 6512. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie podaje do wiadomości, że w skutek prośby Abrahama Habera wyznacza się do przeprowadzenia licytacji realności pod l. k. 22 w Rosochacu położonej ciała tabularnego niestanowiącej dłużnika Hrynisa Kazmir własnej, na rzecz Abrahama Habera ku zaspokojeniu sumy 98 zł. 33 1/3 kr. w. a. z pn. pod warunkami w t. u. uchwałe z 26 listopada 1879 l. 9610 podanemi, ponowny termin na dzień 14 września, 14 października i 18 listopada 1880 każdym razem o godzinie 10 przed południem, z tem dołożeniem, że realność ta dopiero przy trzecim terminie niżej ceny szacunkowej 530 zł. w. a. sprzedana zostanie.

Czortków 24 lipca 1880.

(5729 2-3) E d y k t.

L. 3608. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie rozpisuje celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 126 zł. 31 ct. w. a. z pn. publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 485 w Wygnance położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Piotra i Domicki Maniewskich własnej, wyznaczając w tym celu terminy na dzień 14 września, 12 października i 9 listopada 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem z tem, że realność ta dopiero przy trzecim terminie niżej ceny szacunkowej 400 zł. sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 40 zł. w. a.

Akt zastawniczego opisanie przejrzeć można w tutejszej registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata krajowego Dr. Czyczkowskiego.

Czortków 8 czerwca 1880.

(5730 2-3) E d y k t.

L. 3607. C. k. sąd powiatowy w Czortkowie rozpisuje, celem zaspokojenia wierzytelności zakładu kredytowego włościańskiego 130 zł. 11 ct. w. a. z pn. publiczną przymusową sprzedaż realności pod l. k. 477 w Wygnance położonej, ciała tabularnego niestanowiącej, Jakóba Czyczki własnej, wyznaczając w tym celu terminy na dzień 14 września, 12 października i 9 listopada 1880 zawsze o godzinie 10 przed południem z tem, że realność ta dopiero przy trzecim terminie niżej ceny szacunkowej 250 zł. w. a. sprzedana zostanie.

Wadyum wynosi 25 zł. w. a.

Akt zastawniczego opisanie przejrzeć można w tus. registraturze.

Dla niewiadomych wierzycieli ustanowiono kuratorem adwokata krajowego Dr. Czyczkowskiego.

Czortków 8 czerwca 1880.

(5623 2-3) E d y k t.

L. 6300 Złoczowski c. k. sąd obwodowy zawiadamia niniejszem nieznanego z życia i miejsca pobytu Abrahama Gastfreunda, ew-ntualnie jego nieznanego spadkobierców, że dnia 17 lipca 1880 do l. 6300 Józef Jaworski i ks. Grzegorz Zupałyński przeciw nim pozwem o uznanie prawa zastawu sum 750 zł., 750 zł. m. k. z pn. w stanie biernym dóbr Czereza wedle Dom 427 pag. 32 n. 93 on., pag. 39 n. 99 on., pag. 49 n. 112 on. pag. 52 n. 116 on. pag. 58 n. 126 on. i pag. 65 n. 133 on. na rzecz Abrahama Gastfreunda ciężącego i ewikcyi za te sumy za zgłą. wnieśli, który to pozwem uchwałą równocześnie do postępowania pisemnego ku wniesieniu obrony w 90 dniach dekreto-

zastępowania w sporze na ich koszt i niebezpieczeństwo kuratorem tutejszego adwokata Dr. Bileta ustanowiono.

Upomina się zatem tych pozwanych, aby w wyznaczonym czasie albo sami się zgłosili, albo potrzebne środki obrony temu kuratorowi udzielili, lub innego zastępcę sobie obrali i o tem sądowi donieśli, w ogóle wszelkich prawnych środków obrony użyli, gdyż inaczej wynikił skutki sami sobie przypisaćby musieli.

Złoczów 24 lipca 1880

(5559 2-3) E d y k t.

L. 35093. C. k. sąd krajowy jako bandlowy we Lwowie niniejszym edyktem wiadomo czyni, że Hürel Poktorski przeciw Janowi Strzeleckiemu i Maryi z Kopystyńskich Strzeleckiej niewiadomym z miejsca pobytu, tudzież Józefie Kopytyńskiej pod dniem 30go lipca 1880 l. 35093 pozwem wnieśli o pomoc sądową prosił, wskutek czego na podstawie wezwu z daty Lwów 28go czerwca 1877 na 2500 zł. nakaz zapłaty przeciw tymże na dniu 7 sierpnia 1880 wydanym został.

Ponieważ miejsce pobytu Jana Strzeleckiego i Maryi z Kopystyńskich Strzeleckiej wiadomo nie jest, a zatem c. k. sąd krajowy do zastępowania ich i na tychże koszt i szkodę tutejszego adwokata Dra Siderskiego z zastępstwem adw. Dra Szwedziekiego kuratorem mianował, z którym niniejsza sprawa wedle ustawy sądowej dla Galicyi przepisanej przeprowadzoną będzie.

Niniejszym więc edyktem wzywa się pozwanych, aby w należytym czasie osobie stanęli lub potrzebne tytuły prawne ustanowionemu zastępcy udzielili, lub innego zastępcę wybrali i sądowi oznajmili, słowem stowarych do obrony środków użyli, gdyż wynikające z zaniedbania skutki sami sobie przypisać będą musieli.

Lwów dnia 7 sierpnia 1880.

(5643 2-3) E d y k t.

Zl. 9350. Vom f. f. Bezirksgerichte in Kaluz wird befannt gegeben, daß zur Verrechnung des Betrages 46 fl. 50 kr., der Gerichtskosten 9 fl. 20 kr., 5 fl. 37 kr., 4 fl. 87 kr., der Executionskosten 25 fl. 32 kr., 3 fl. 47 kr., 2 fl. 32 kr. 5 W. so wie der gegenwärtig zuerkannten Kosten im Betrage von 2 fl. 70 kr. 5 W., die öffentliche executiv Versteigerung der auf 111 fl. 5 W. abgeschätzten, feinen Tabularkörper bildenden und dem Executen Herch Rosau gehörigen Grundrealität sub CN 33 in Bodo-how an Gunsten des Michael Kolozan hg. an 3 Terminen und zwar am 8ten November und am 20ten November und am 20 Dezember 1880 jedesmah! um 9 Uhr Vormittags mit dem vorgenommenen wird, daß diese Realität an den ersten zwei Terminen um, oder über den Schätzungswert am 8ten aber auch unter demselben wird hantangegeben werden, daß Badium beträgt 10%; die übrigen Licitationsbedingungen so wie der Schätzungskaff können in der h. g. Registratur eingesehen werden.

Kalusz am 21 Dezember 1878.

(5731 2-3) E d y k t.

Zl. 3591. Vom Seiten des f. f. Bezirksgerichtes in Czortkow wird hiemit fundgegeben, daß zur Befriedigung der Forderung des Leib Wieser in Betrage von 138 fl. 64 kr. die executiv öffentliche Versteigerung der dem Schuldner Moses Leib Buchberg gehörigen, feinen Tabularkörper bildenden sub CN 286 in Czortkow gelegenen Realität bewilligt und bei drei Terminen dd am 4 September, 12 Oktober und 9 November 1880 jedesmah! um 10 Uhr Vormittags vorgenommen werden wird.

Wovon die faulstiftigen mit dem Beifügen verständigt werden, daß die fragliche Realität erst beim dritten Termine auch unter dem Schätzungswert pr. 234 fl. 5 W. wird veräußert werden.

Das Badium beträgt 23 fl. 40 kr. 5W. Die betreffenden Akten können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Für die unbefannten Gläubiger wird zum Curator Herr Hensch Rosenzweig bestellt.

Czortkow 10 Juni 1880.

(5692 2-3) E d y k t.

L. 17074. C. k. sąd krajowy zawiadamia niniejszem Kailę Rubinsteinową czyli Rubinsteinową, że przeciwko niej i innym wnieśli Magistrat miasta Krakowa w tutejszym sądzie na dniu 30 czerwca 1880 l. 17074 prośbę o egzekucyjne oszacowanie usnanej za pustką realności l. 302 dz. VIII, (l. 12. gm IX.) w Krakowie położonej, na którą to prośbę c. k. sąd krajowy uchwałą z dnia 16 lipca 1880 l. 17074 zezwolił.

Gdy miejsce pobytu Kaili Rubinsteinowej wiadomem nie jest, przeto ustanawiając dla niej kuratorem ad actum p. adw. Dr. Eibenschütza ze substytucją p. adw. Dr. Horowitza w Krakowie wzywa się Kailę Rubinsteinową, aby względem bronienia swoich praw albo z ustanowionym kuratorem się porozumiała albo innego obrońcę sobie obrala, gdyż inaczej wynikił z opiekałości zle skutki sama sobie przypisać będzie musiała.

Kraków dnia 16 lipca 1880.

L. i K. Schweizerówny

(ul. Fredry 1. 2, Halicka 1. 54)

zawiadamiają P. T. Panie, że z powodu uroczystości na cześć przyjazdu Najj. Pana, sprowadziły z Paryża i z Wiednia najświeższe materye jedwabne na suknie i okrycia balowe, tudzież wełniane na kostiumy, jako też wszelkiego rodzaju najmodniejsze ubrania do sukien i narzutek.

Zarazem donosimy, że urządziliśmy naszą pracownię w ten sposób, by wszelkie zamówienia w jak najkrótszym czasie wykonane być mogły — Wreszcie przypominamy P. T. Paniom, że kurs nauki kroju rozpocznie się 1-go października b. r. (5679 2-9)

Lampiony

w różnych wielkościach po cent. 10, 15, 20, 25, 40, 50, 60, 70, 90 i wyżej — poleca

Magazyn Papieru i Galanteryi Seyfartha & Dydyńskiego

we Lwowie

ul. Teatralna liczbą 1 przy placu Maryackim (5654 2-2)

Zakład

naukowo wychowawczy żeński Eufemii Niesiołowskiej

w Krakowie

ulica św. Jana 1. 312, obok domu księżnej Cecylii Lubomirskiej.

Jak dotąd tak i nadal poleca się względem szanownych rodziców i opiekunów.

Udziela się tamże przez nauki szkolnych języków: francuskiego, angielskiego, niemieckiego, rysunków, muzyki, śpiewu. Konwersacya ciągła z cudziemcami zastającymi w Zakładzie w trzech językach. Szanowni rodzice życzący sobie swe córki umieścić w tymże Zakładzie, raczą zgłaszać się listownie lub osobiście. Programy na żądanie przesyłane. (3541 6-6)

Przewyborne

przez „Sues” sprowadzane

Herbaty chińskie

mianowicie:	
Nr. 1. Tazun, żółtokwiatowa aromat.	zł. 4.40
Nr. 2. Juntojezan, białokwiatowa arom.	zł. 3.80
Nr. 3. Nandzyn, czarna aromatyczna.	zł. 2.-
Nr. 4. Souchong, mało narkot.	zł. 2.50
Nr. 5. Congo, czarna familijna.	zł. 1.80
Nr. 6. Wysiewki z herbaty.	zł. 1.20
Nr. 7. „ z najlepszych herbat.	zł. 1.50

Kawa po taniach starych cenach, (2114 71-?) najtaniej w handlu

St. Markiewicza

we Lwowie, w Ryńku 1. 42.

W Instytucie naukowym

ulica Piekarska 1. 21, rozpoczyna się nowy kurs

z dniem 1go września r. b.

Instytut przygotowuje do egzaminów wstępnych do szkół kadeckich i do wszystkich c. k. Zakładów i akademij wojskowych, tudzież na jednorocznych ochotników. W pensjonacie Zakładu ma młodzież najtroskliwszą, ojcowską opiekę; przy Zakładzie jest ogród i gimnastyka.

Instytut utrzymuje także szkołę szermierki pod kierownictwem znanego Dyrektora koncesjonowanego zakładu szermierki Alfreda Ascsinga. Gdy zwykle, a szczególnie w r. bieżącym wielka ilość kompetentów do szkoły kadeckiej odpadała z powodu wstępnego i mało rozwiniętej budowy ciała, zaleca się szczególnie pensjonat Zakładu, który nie szczędzi środków, by młodzież fizycznie rozwijała się należycie.

Pensjonat przyjmuje także uczniów szkół średnich publicznych na wikt, mieszkanie i domowe korepetycje i zarazem kwalifikuje ich na przyszłych jednorocznych ochotników.

Koestlich

dyrektor zakładu. (5607 3-18)

Beamten-Uniformrock

mit neuer Goldborte für die 5te Rangklasse, 1 neue Pantallon-Goldborte, 1 neuer Beamtendegen und eine Rockgoldborte der 5ten Rangklasse sind im Hause Nr. 34 ulica Sobieskiego oberhalb dem Lithografen Kostkiewicz billig zu verkaufen. (5591 3-3)

J. Neuhöfer

(4-?) (5230)

c. k. nadworny optyk i mechanik we Lwowie, ul. Karola Ludwika liczb. 9 róg ulicy Sykstuskiej, poleca szanownej P. T. Publiczności swój bogaty zaopatrzonej i największy skład towarów, jako to:

Okulary i cwiklery rozmaitego fasonu z różnorodnymi szkłami od 1 zł. począwszy i wyżej
Lornetki ręczne w opaskach rogowej, sztykretowej, srebrnej, złotej, z perłowej macicy i słońowej kości.

Lornety teatralne od 3 zł. i wyżej. **B**inokle wojskowe od 16 zł. i wyżej.

Dalekovidze od 1 zł. i wyżej. **T**eleskopy, perspektywy myśliwskie

Mikroskopy, lupy, szkła do czytania, kompasy i busole.

Barometry metalowe (Aneroidy) od 5 zł. i wyżej. **B**arometry rtęciowe od 4 zł. i wyżej.

Termometry rozmaite od 30 ct. i wyżej. **A**lkoholometry po 250 3.50 i 5 zł.

Sacharometry po 2.50 3.30. **A**erometry i manometry do kotłów parowych

Taśmy miernicze, wagi wodne, piony, rajsażagi, całówki (Zolstöcke) i fañcuchy miernicze.

Aparaty rotacyjne, maszyny do elektryzowania, pudła stereoskopowe i obrazy, metronomy.

Instrumenta mechaniczne, geodezyjne, matematyczne i fizyczne w największym wyborze.

Naprawy we wspomnianych artykułach przyjmuje się i oblicza jak najtaniej.

Zamówienia z prowincyi uskutecznią się za zaliczką odwrotną pocztą. Każdy osobiście kupiony albo sprowadzony przedmiot odmieńić można, jeśli nie odpowiedni, w ciągu dni 14.

J. Neuhöfer

c. k. nadworny optyk i mechanik we Lwowie, ulica Karola Ludwika liczb. 9 róg ulicy Sykstuskiej.

Do głównego składu Fortepianów i Pianin, harmonii i organów Ludwika Marka

we Lwowie ul. Teatralna 1. 10

nadeszły nowe transporta fortepianów i pianin osobiście przez właściciela wybranych, z najlepszych fabryk wiedeńskich i zagranicznych

Gwarancya na lat 10.

Ceny sprzedaży i zamiany instrumentów najumiarkowańsze.

Tamże najbogatsza i najtańsza wypożyczalnia. (5193 4-?)

Specjalny skutek prawdziwej Dr. Poppa

wody anaterynowej do ust

przy użyciu przeciw częstemu zakrzwawieniu lekkich i słabych dziąseł,

gdzie wiele innych środków bez skutku używano.

Kilkuletnie używanie rozmaitych środków leczniczych nie było w stanie wyleczyć moich słabych, kurczących i częstokroć zakrzwawiających się dziąseł. Zaczętem więc używać wodę anaterynową do ust wynalazku c. k. nadwornego lekarza Dr. J. G. Poppa w Wiedniu, wskutek czego w krótkim czasie zupełnie wyzdrowiałem. (6978 5-?)

Widzę się więc zobowiązany polecić najusilniej środek ten wszystkim tego rodzaju cierpiącym.

Wiedeń. Hrabia F. A. Polty m. p.

Składy moich preparatów utrzymują:

We Lwowie: apteka Millinga, apt. pp. Mikolascha, J. Beisera, Zygmunta Ruckera, Jakoba Pipersa, K. Krzyżanowski, H. Blumenfeld apt., K. Strzyżowski, M. Müller i A. Sklepiński apt., A. Łazowsky, Wł. Tępa, K. Bayer & Leon, Fr. Skulski & Leon. W Krakowie: J. Trauczyński apt., J. Fenz, W. Kotany, E. Stoemar apt., N. Redyk apt., w Belzie p. Hrymak, w Biadzie p. Józef Kraus i E. Kolar, w Bóbrce A. Miedlicki apt., w Łochni p. Reiss i p. Niedzielski, w Brodach p. Grünspann i M. S. Franzos, w Brzeżanach p. B. Fadenhecht, w Buczaczu p. C. Lewicki, w Dobromilu p. Grotowski apt., w Drohobyczu p. Dobrzyński apt. i K. Bayer, w Grybowie p. Muszyński, w Husiatynie p. Czerni, w Jaworowie p. Lachowicz apt., w Jarosławiu J. Rohm apt., w Jazłowie p. Twardowski apt., w Kołomyi E. Stenzel apt., w Krynie p. M. Nitybit apt., w Monasterzyskach p. Żarski, w Nowym Sączu p. Kosterkiewiczowa wdowa, Ig. Garan, S. Lichtman, w Oświęcimie J. Grzywiecki apt., w Przemyślu Fr. Nahlik apt., p. Gajdecka, p. Kozłowski i p. Machalski, w Przeworsku p. Switalski apt., w Radowcach p. B. Teichmann, w Rawie p. Jan Dirl apt., w Rzeszowie B. J. Schaiter i syn i Kalkowski apt., w Samborze J. Kriegerseisen apt., w Sanoku J. Zarewicz apt., w Strzynie p. Dragowski apt. i p. J. D. Nussenblatt, w Szezerowie W. Heinz apt., w Tarnopolu p. Jamrógiewicz apt., w Tarnowie E. Rank apt., p. W. T. A. Wielogórski, w Wądowicach p. Foltin, w Zaleszczykach p. Kodrębski, w Zółtym p. Nahlik, w Stanisławowie p. Amirowicz apt., w Żywiecu p. Blumenthal apt., w Busku p. Eugen. v. Wysoczański apt.

Kareta

podwójna w dobrym stanie jest zaraz do sprzedania przy ul. Stryjskiej 1. 2. (5593 4-6)

Wyszedł z druku:

Zbiór

ustaw i rozporządzeń zdrowotnych

obowiązujących w król. Galicyi i Lodomerzy z Wielk. Ks. Krakowskiem, zebrał, ułożył porządkiem chronologicznym i wydał Dr. Julian Opiński. Tom III.

Tom I i II są już w druku. Cena tomu IIIgo 2 zł., całego dzieła 6 zł. Nabyć można w wydawcy w Trembowli za pobraniem pocztowym. (Wydawnictwo rozpoczęł autor w porządku odwrotnym, ogłaszając nasamprzód tom III, jako zawierający ustawy najnowsze, których znajomość dla każdego lekarza, weterynarza, aptekarza, urzędników administracyjnych, Wydziałów powiatowych i Zwierzchności gminnych jest najpotrzebniejszą.) (301 9 10)

Transparenta

najpiękniejsze a najtańsze, na płótnie i na kartonie,

w kolorach z popiersiami, orłami, herbami, jakoteż portrety Najjaśn. Pana w naturalnej wielkości, tudzież tarcze i chorągiewki, wykonywane na zamówienia tak miejscowe jako też z prowincyi

znana firma introligatorska

Aleksandra Getritza

Rynek 1. 41. (5785 1-3)

Kolosalna wyprzedaż

nowo wynalezionych belgijskich patent. rewolwerów i strzelb lefoszówek.

Ponieważ fabryka potrzebuje pieniędzy, więc się sprzedaje. Kto potrzebuje dobrej broni, niech się z kupnem spieszy, gdyż taka sposobność nie nadarzy się więcej w życiu. Są jeszcze do nabycia kilka patent. rewolwerów 7 m/m, 6 strzałowe, na 50 kroków celnie bijące, z gwintowaną lufką, sztuka w szkatułce pięknej 3.90 a 4.50 lepsze, 9 m/m rewolwery z patronami 4.50 i 5.50, (te same kompletne) 12 m/m 5 i 6 zł., opatrzone najlepszymi drzewcami. STRZELBY perkusyjne, jednorurkowe 5, 6 i 7 zł., te same dubeltówki 10.50, 12 i 14 zł. Wszystkie z lufkami damasceńskimi. Po 5 i 6 zł. najpiękniejsze rewolwery damskie, małe do kieszeni przy kamizelce, 6-strzałowe z patronami. Strzelby lefoszówki z Lüttich, najnowszej konstrukcyi, z lufkami gwintowanymi damasceńskimi i ofalowanymi, sztuka 20.50, 24, 28 zł., wyrzynane i niegrawitowane z gwarancją zł. 9.50 do 12.50, najlepsze salonne strzelby Floberta, odclewków do nabijania kapslami z kulą, patronami śrutowymi, gwarantowane. Do tego tarcze z żelaza.

Wszystkie artykuły myśliwskie w Bureau der grossen Waaren - Depots Wien II Praterstrasse 16. (2478 6-6)

Dr. Fr. Lengiela

Balsam brzozywy.

Już sam sok roślinny, który z brzozy cieknie, jeżeli się pień zawierci, znany jest od najdawniejszej pamięci jako wyborny środek piękności, jeżeli się ale ten sok przyrządzi podług przepisu wynalazcy w drodze chemicznej na balsam, wtedy nabiera on istotnie cudownej skuteczności. Jeżeli się tym balsamem posmaruje wieczór twarz lub inne miejsce skóry, wtedy zaraz następnego dnia wydziela się wiele łuski ze skóry, która potem staje się mieniącą białą i delikatną.

Balsam ten wygładza powstałe na twarzy zmarszczki i blizny ospowate i nadaje jej kolor młodociany, skórę nadaje bieli, delikatności i świeżości, usuwa w najkrótszym czasie piegę, ostudę, znamiona przyrodzone, czerwonosć nosa, przyszytki i inne nieczystości naskórne. Cena stągwi wraz z przepisem użycia 1 zł. 50 ct.

Składy we Lwowie u Z. Ruckera aptekarza, we Wiedniu u Ph. Neustein aptekarza, Plankengasse, w Peszcie u Józ. Töröck, w Pradze u Józ. Fürst, w Bernie u Franciszka Edera, w Gracu u H. Kielhauser, w Lincu u J. L. Frühstück. (2621 12-?)

Ogłoszenie licytacyi.

(5568 2-3)

Oddział zastawniczy galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Jagiellońska 1. 3 (dom własny)

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe do dnia 30 czerwca 1880 roku zastawy w dniach 2 i 3 września 1880 roku w godzinach od 9 do 3 przez publiczną licytację (w myśl §. 59) najwięcej dającemu za gotówkę sprzedane zostaną.

Równocześnie wzywamy właścicieli kwitów przedawnionych, by się o podniesienie możliwych nadwyżek licytacyjnych zgłosili zechcieli, ponieważ takowe, stosownie do § 26 Regulaminu oddziału zastawniczego, po upływie trzech lat przepadają.

Lwów dnia 14 sierpnia 1880.

L. 4467. (5707 2-3) L. 4525. (5708 3-3)

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 44.544 zł. 38 kr. w. a. listami zastawnymi, z większej sumy 45 000 zł. w. a. na hypotekę dóbr Krzysztoforzyce w powiecie Krakowskim położonych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1 stycznia 1879 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzędniemi wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony. We Lwowie dnia 11 sierpnia 1880.

Obwieszczenie.

Dyrekcya galicyjskiego Towarzystwa kredytowego ziemskiego obwieszcza niniejszem, że na podstawie §. 63 ustaw, kapitał 967 zł. 45 ct. w. a. listami zastawnymi z większej sumy 1.100 zł. w. a. na hipotekę dóbr Strzeliska nowe „Miasto“ w powiecie Bobreckim położonych, z tego Towarzystwa wypożyczonej, z dniem 1go stycznia 1879 jeszcze pozostały, wraz z odsetkami i należnościami podrzędniemi wypowiedziany zostaje, z tym dodatkiem, ażeby w przeciągu sześciu miesięcy takowy pod rygorem egzekucyi, mianowicie licytacyi dóbr hipotece podległych do kasy galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego był złożony. We Lwowie d. 11 sierpnia 1880.

NADZWYCZAJNY DODATEK

do „Gazety Lwowskiej“ nr. 192 z dnia 21 sierpnia 1880.

CZEŚĆ URZĘDOWA

Jego Ces. i Król. Apostolska Mość raczył najłaskawiej wydać następujące najwyższe pismo odręczne:

Kochany hr. Taaffe!

Z sercem radośnie wzruszonym spoglądam na niezliczone dowody hołdu, przywiązania i wiernej uległości, który w pięćdziesiąty dzień Moich urodzin doszły Mnie ze wszystkich części Mego Państwa. Dzień ten stał się tym sposobem rodzinnym, Mnie, Dom Mój i wszystkie Moje ludy obejmującym świętem, które obchodzone wszędzie uroczyście i serdecznie, przez czynne stwierdzenie żywego uczucia dobroczynności przybrało wznioślejsze jeszcze znaczenie i przejęło Mnie podwójnie wdzięcznym zadowoleniem. Jakoż ubolewałbym tem bardziej, gdyby jakiekolwiek lojalne manifestacye uważać się mogły za niespostrzeżone lub podziękowaniem Mojem nieobjęte. Polecam Panu tedy wyrazić wiernym ludom Moich królestw i krajów, o ile sięga Pański zakres działania, Moje najgorętsze i najserdeczniejsze podziękowanie.

Ischl, dnia 20 Sierpnia 1880.

FRANCISZEK JÓZEF m. p.

WYKAZ PRACOWNI

do "Eksperymentów" w Warszawie 1911

WYKAZ PRACOWNI

WYKAZ PRACOWNI
WYKAZ PRACOWNI

WYKAZ PRACOWNI

